

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/95/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219202583
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7219202583.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej a Mgr. Miloša Greguša v právnej veci navrhovateľky (matky) JUDr. J. S. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na H. ulici č. X v S. zastúpenej JUDr. Jolanou Fuchsovou PhD. advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie na Štúrovej ulici č. 20 v Košiciach proti manželovi (otcovi) JUDr. V. S. nar. XX.X.XXXX bývajúcemu na V. ulici č. XX v S. zastúpenému Mgr. Stanislavou Líptákovou advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie na Rozvojovej ulici č. 2 v Košiciach v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov k mal X. S. nar. XX.XX.XXXX bývajúcemu s matkou zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice na čas po rozvode manželstva o odvolaní navrhovateľky a manžela proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo 7.12.2021 č.k. 23P/219/2019-857 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Michalovce z 3.2.2022 č.k. 23P/219/2019-930 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku X.

II. M e n í rozsudok v napadnutých výrokoch IV., V. a VI. tak, že upravuje styk otca s mal. X. každý párný týždeň v kalendárnom roku v čase od piatka od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hod., každý nepárný týždeň v stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod., počas Vianoc dňa 24.12. od 10.00 hod. do 16.00 hod., v párnom roku od 26.12. od 10.00 hod. do 28.12. do 18.00 hod., v nepárnom roku od 1.1. od 10.00 hod. do 3.1. do 18.00 hod., na Veľkonočný piatok a Veľkonočný pondelok od 10.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že otec je oprávnený prevziať maloleté dieťa v čase určenom pre začiatok styku od matky v mieste jej bydliska a je povinný maloleté dieťa v čase určenom pre koniec styku odovzdať matke v mieste jej bydliska. Matka je povinná maloleté dieťa na styk riadne pripraviť.

III. M e n í rozsudok v napadnutom výroku VIII. tak, že ukladá matke povinnosť vždy k 30. dňu v mesiaci do 18.00 hod. informovať otca na jeho e-mail alebo SMS správou: o aktuálnom zdravotnom stave maloletého za predchádzajúce obdobie, o vyšetreniach, ktoré maloletý absolvoval v predchádzajúcom období, s uvedením dátumu vyšetrenia, mena, priezviska a sídla ambulancie lekára, ktorý maloletého vyšetroval, o iných podstatných záležitostiach týkajúcich sa maloletého.

IV. M e n í rozsudok v napadnutom výroku IX. tak, že návrh otca zamietá.

V. Z r u š u j e rozsudok v napadnutom výroku XII.

VI. Z r u š u j e rozsudok v napadnutom výroku XI. a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

VII. O d m i e t a odvolanie otca proti výroku I. opravného uznesenia.

VIII. P o t v r d z u j e opravné uznesenie vo výroku II.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

I./ Manželstvo manželky JUDr. J. S., rodenej S., nar. XX.X.XXXX a manžela JUDr. V. S., nar. XX.X.XXXX, uzavreté dňa 21.7.2012 v Košice - Staré mesto, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Košice - Staré mesto, vo zväzku XXX, ročník XXXX, strana XX, pod poradovým číslom XXX, rozvádza.

Upravuje výkon rodičovských práv a povinností k maloletému X. S., nar. XX.XX.XXXX v tomto znení:

II./ Zveruje maloletého do osobnej starostlivosti matky.

III./ Právo zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok majú obaja rodičia.

IV./ Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým :

a) každý páry týždeň v kalendárnom roku v čase od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod.;

b) každý nepáry týždeň v kalendárnom roku v čase od štvrtka od 16:00 hod. do piatku do 08:00 hod.;

V./ Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým:

a) vždy tretí kalendárny týždeň v mesiaci júl od pondelka od 09:00 hod. do najbližšej nedele do 18:00 hod. a vždy štvrtý kalendárny týždeň v mesiaci august od pondelka od 09:00 hod. do najbližšej nedele do 18:00 hod., s tým, že počas druhého kalendárneho týždňa v mesiaci júl a počas tretieho kalendárneho týždňa v mesiaci august sa bežný styk otca s mal. X. nebude vykonávať;

b) počas vianočných školských prázdnin každý páry kalendárny rok od 23.12. v čase od 09:00 hod. do 25.12. do 18:00 hod. a od 02.01. od 09:00 do 06.01. do 18:00 hod. a každý nepáry kalendárny rok od 25.12. od 09:00 do 28.12. do 18:00 hod.;

c) počas jarných školských prázdnin od soboty v týždni predchádzajúcom jarným prázdninám od 09:00 hod. do najbližšej stredy do 18:00 hod.;

d) počas veľkonočných školských prázdnin každý páry kalendárny rok od štvrtka bezprostredne predchádzajúcom Veľkému piatku od 09:00 hod. do soboty do 18:00 hod. a každý nepáry kalendárny rok od Veľkonočnej nedele od 09:00 hod. do utorka bezprostredne nasledujúcom po Veľkonočnom pondelku do 18:00 hod.;

e) počas jesenných školských prázdnin každý páry kalendárny rok od posledného dňa vyučovania pred začiatkom jesenných prázdnin od 19:00 hod. do dňa bezprostredne predchádzajúceho začiatku vyučovania do 18:00 hod..

VI./

a) Otec je oprávnený v stanovenom čase prevziať maloletého priamo v školskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje, ak deň začiatku styku pripadne na deň školského vyučovania a maloletý bude v daný deň v školskom zariadení, inak je oprávnený prevziať maloletého v stanovenom čase od matky v mieste bydliska matky.

b) Otec je povinný v stanovenom čase maloletého vrátiť matke v mieste bydliska matky, s výnimkou piatka v nepárynom týždni v kalendárnom roku, kedy je otec povinný v určenom čase odprevať maloletého do školského zariadenia, ktoré maloletý navštevuje, ak to zdravotný stav maloletého umožňuje, inak je povinný odovzdať maloletého v stanovenom čase matke v mieste bydliska matky.

c) Matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne a včas pripraviť a otcovi ho odovzdať.

d) V prípade, ak deň začiatku styku pripadne na deň školského vyučovania a maloletý nie je prítomný v školskom zariadení, matka je povinná o tejto skutočnosti informovať otca najneskôr do 12:00 hod. dňa začiatku styku formou SMS správy.

VII./ Obidvaja rodičia sú povinní vzájomne sa vopred písomne informovať o objektívnych vážnych prekážkach, ktoré by bránili realizácii styku a to bezodkladne potom, čo sa o takejto prekážke každý z rodičov dozvie, a to poslaním SMS správy na telefónne číslo druhého rodiča.

VIII./ Ukladá povinnosť matke vždy 1. a 15. dňa v mesiaci do 18.00 hod. informovať otca na jeho email alebo SMS správou:

- o aktuálnom zdravotnom stave maloletého za predchádzajúce obdobie,
- o vyšetreniach, ktoré maloletý absolvoval v predchádzajúcom období, s uvedením dátumu vyšetrenia, mena, priezviska a sídla ambulancie lekára, ktorý maloletého vyšetril
- a o iných podstatných záležitostiach týkajúcich sa maloletého.

IX./ Otec je oprávnený komunikovať s maloletým prostredníctvom videohovoru cez aplikáciu technicky umožňujúcu videohovor každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v utorok v čase od 18.30 hod. do 19:00 hod. Matka je povinná zabezpečiť, aby maloletý bol dostupný na konverzáciu s otcom prostredníctvom videohovoru cez aplikáciu technicky umožňujúcu videohovor v určenom čase.

X./ Zaväzuje otca povinnosťou prispievať na výživu maloletého X. S., nar. 23.11.2016, sumou 300 Eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku do budúcnosti.

XI./ Otec je povinný poukazovať sumu 100 Eur mesačne do 15. dňa v mesiaci za účelom tvorby úspor maloletému na účet maloletého. Otec je povinný do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zriadiť maloletému osobný účet v banke na meno maloletého, na ktorý bude poukazovať sumu 100 € mesačne. Otec je povinný vždy do 31.1. v roku oznámiť matke na jej email alebo SMS správou informáciu o stave tohto účtu.

XII./ Tento rozsudok je vo výrokoch II., IV. a VI. vykonateľný jeho doručením.

XIII./ Návrh otca na určenie povinnosti rodičov dohodnúť sa na náhradnom termíne v prípade nerealizovania styku otca s maloletým zamieta.

XIV./ Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Opravným uznesením súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

I./ Opravuje zrejmu nesprávnosť v bode 49. odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Michalovce č. k. 23P/219/2019-857 zo dňa 7.12.2021 tak, že správne bod 49. odôvodnenia rozsudku znie:

„49./ Súd upravil stretávanie sa otca s maloletým aj počas sviatkov a prázdnin podľa návrhu otca, s výnimkou úpravy styku počas Vianočných prázdnin, pretože takto upravený styk považuje za dostatočný za účelom zabezpečenia, aby aj otec ako rodič, ktorému dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti mal možnosť tráviť s dieťaťom sviatky a prázdniny, tráviť spoločne viac po sebe nasledujúcich dní. Matkou navrhovaná úprava styku počas sviatkov je neprimerane úzko vymedzená, nerešpektujúca právo otca na trávenie polovice voľného času dieťaťa počas voľných dní sviatkov a prázdnin. Styk počas Vianočných prázdnin v nepárny kalendárny rok upravil súd od 25.12. od 9.00 hod. do 28.12. do 18.00 hod, pretože podľa návrhu otca (otec navrhol: počas vianočných školských prázdnin každý párny kalendárny rok od 23.12. v čase od 09:00 hod. do 25.12. do 18:00 hod. a od 02.01. od 09:00 do 06.01. do 18:00 hod. a každý nepárny kalendárny rok od 26.12. od 09:00 do 02.01. do 18:00 hod.) by sa styk realizoval v nepárnom roku od 26.12. do 2.1. (párneho roku) a hneď následne v párnom roku od 2.1. do 6.1., teda pri začiatku styku 26.12. nepárneho roku by sa styk nepretržite realizoval až do 6.1. párneho roku, čo súd považuje za neprimerane dlhú dobu. Preto upravil styk otca s maloletým v nepárnom roku od 25.12. od 9.00 hod. do 28.12. do 18.00 hod.“

II./ Zamieta návrh otca zo dňa 18.1.2022 na opravu výroku V. bod. b) rozsudku Okresného súdu Michalovce č. k. 23P/219/2019-857 zo dňa 7.12.2021.

3. Proti tomuto rozsudku, proti výrokom IV., X., XI. podal otec odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP a ustanovenia § 62 ods. 1 písm. 1 CMP. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom výroku IV. tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletým: a) každý párny týždeň v

kalendárnom roku v čase od štvrtka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod.; b) každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od štvrtka od 16:00 hod. do piatku do 8:00 hod.; alebo alternatívne tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletým: a) každý párny týždeň v kalendárnom roku v utorok v čase od 16:00 hod. do 19:00 hod. a v čase od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod.; b) každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od štvrtka od 16:00 hod. do piatku do 8:00 hod. Napadnutý rozsudok vo výroku X. navrhol odvolaciemu súdu zmeniť tak, že je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 200 Eur mesačne. Vo vzťahu k napadnutému rozsudku vo výroku XI. navrhol, aby tento výrok odvolací súd zrušil. Upriamil pozornosť na skutočnosť, že pri výkone styku na základe neodkladného opatrenia sa realizovali v priebehu 4 týždňov stretnutia celkovo počas 12 dní. Aktuálne, vzhľadom na predbežne vykonateľný výrok IV. rozsudku síce došlo k navýšeniu počtu nocí mal. X., avšak v priebehu 4 týždňov sa realizujú stretnutia celkovo len počas 8 - 10 dní. V dôsledku rozhodnutia súdu prvej inštancie tak prakticky došlo de facto ku skráteniu - zúženiu rozsahu styku s dieťaťom, a to s dôrazom na aktívnu zložku dňa. Zároveň podotkol, že od piatku rána v nepárnom kalendárnom týždni sa s maloletým X. uvidí až po viac ako týždni - v piatok poobede v párnom kalendárnom týždni. Táto frekvencia, kedy sa styk nerealizoval, bola však doposiaľ najviac v rozpätí 4 dní. V nepárnom kalendárnom týždni mal/má byť tento čas sanovaný aspoň videohovorom, avšak v tejto časti (výrok IX.) rozsudok, žiaľ, nie je predbežne vykonateľný. Preto, ak už súd prvej inštancie nepovažoval jeho návrh na úpravu bežného styku za adekvátny, mal a mohol upraviť výkon styku s ohľadom na uvedené tak, aby rozsah a interval nerealizovania styku zodpovedal doposiaľ realizovanému styku, a teda mal napr. zachovať styk s mal. X. počas utorka v párnom kalendárnom týždni v čase od 16:00 hod. do 19:00 hod., alebo prijať inú vhodnú alternatívu. Rovnako mal a mohol vysloviť predbežnú vykonateľnosť aj v časti výroku IX. rozsudku, aby sa kontakt s dieťaťom mohol realizovať čo najčastejšie. Vo vzťahu k výpočtu výživného došlo súdom prvej inštancie k chybe v počítaní a nesprávne odpočtu a zápočtu školného a ostatných výdavkov spojených s dochádzkou v súkromnom a štátnom predškolskom zariadení, keď v prvom kroku síce odpočítal vo vzťahu k celkovým výdavkom samotné školné v súkromnej materskej škole vo výške 350 Eur, no neodpočítal náklady na stravné, ktoré sú podľa tvrdení matky vo výške 70 Eur mesačne. Na rozdiel od toho sú poplatky v štátnej materskej škole v rozsahu školné + strava celkovo vo výške cca 50 Eur, ktoré však súd mylne započítal v celom rozsahu ako školné. Rovnako však mali byť odpočítané aj ďalšie náklady súvisiace so súkromnou materskou školou, ako oslava menín a narodenín mal. X. v materskej škole vo výške 150 Eur ročne, či manipulačný poplatok škôlke 4 Eur, vzhľadom na skutočnosť, že tieto sa rovnako viažu výlučne na súkromné predškolské zariadenie. Zároveň mal vedomosť o tom, že aj s ohľadom na celospoločenskú situáciu spojenú s pandemiou COVID-19 sú výdavky na akékoľvek voľno-časové, kultúrne, spoločenské a záujmové aktivity už dlhodobo značne znížené a obmedzené a v konaní nebolo nijako preukázané, žeby tieto toho času dosahovali sumu vo výške 70 Eur mesačne. Výdavky na odôvodnené potreby mal. X., z ktorých pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie pri určovaní vyživovacej povinnosti, tak rozhodne nedosahujú výšku 503 Eur, ako to mylne vyčísľil súd prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené mal za to, že súdom určená výška vyživovacej povinnosti voči mal. X. vo výške 300 Eur mesačne nezodpovedá veku a odôvodneným potrebám mal. dieťaťa. Zdôraznil, že odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené. Mal za to, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že náklady matky na mal. X. sú vo veľkej časti bežného charakteru, nie sú zvýšené ani v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, ani v dôsledku finančne náročnej záujmovej alebo športovej činnosti. Rovnako nie je možné z odôvodnenia rozhodnutia zistiť, v akom rozsahu súd pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti prihliadol na podiel osobnej starostlivosti otca o mal. X., ktorou tiež plní svoju časť vyživovacej povinnosti a ktorou rovnako zabezpečuje potreby maloletého v jeho domácnosti, keďže matka niektoré z vecí mu odmieta vydať. Aj keď prihliadol na podiel na zabezpečovaní osobnej starostlivosti o maloleté dieťa na strane matky, pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti z jeho strany obdobná úvaha súdu prvej inštancie absentuje. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že takmer po celé obdobie od ukončenia spolužitia rodičov prispieval a prispieva na výživu mal. X. výživným vo výške okolo 300 Eur, z toho 200 Eur k rukám matky a vo výške 100 Eur vytváral (a vytvára) mal. X. úspory, a to práve s dôrazom na skutočnosť, že aj keď výdavky na maloletého po ukončení spolužitia rodičov odôvodňovali aj tvorbu úspor, matka maloletého aj napriek neexistujúcim potrebám mal. dieťaťa mu z uvedenej sumy nič neusporila, rozhodol sa sám zriadiť mu sporenie a o túto časť pomerne znížil poukazované výživné matke, avšak jeho celkový náklad na vyživovaciu povinnosť voči maloletému ostal zachovaný. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške jeho vyživovacej povinnosti voči maloletému tieto skutočnosti prehliadol a v kontexte stanovenej výšky výživného ich dostatočne nezohľadnil. Tieto skutočnosti sa neodrazili v samotnej výške určenej vyživovacej povinnosti. Dôvodne preto predpokladá, že pri hodnotení vykonaných dôkazov súd prvej

inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď výživné, napriek uvedenému, určil vo výške 300 Eur mesačne, aj keď je zrejme, že odôvodnené potreby a vek mal. dieťaťa uvedenej sume nezodpovedajú. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v časti výroku o výživnom na tvorbu úspor (výrok XI.) odôvodnil najmä tým, že majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, aby vytváral maloletému úspory a to v sume 100 Eur mesačne, ktoré bude poukazovať na účet maloletého, ktorý mu má zriadiť. V prvom rade uviedol, že nevidí žiaden dôvod, aby ho súd k tejto povinnosti nutne osobitne zaväzoval, keďže túto svoju povinnosť, dokonca v rovnakej výške, dobrovoľne plní už niekoľko rokov, čo bolo súdu preukázané z predložených listinných dôkazov. Ide o investičné životné poistenie Allianz Farbička Plus s poisťným vo výške 67,60 Eur mesačne, pričom 50 Eur mesačne je sporiaca zložka, ako aj o sporenie na základe Zmluvy o zriadení portfólia č. 1817368071 so spoločnosťou PARTNERS INVESTMENTS, o.c.p., a.s., kam mesačne poukazuje sumu vo výške 50 Eur. Keďže výber formy investície pre dieťa je správou majetku maloletého, ktorú sú obaja rodičia oprávnení vykonávať rovnako a zodpovedá spravodlivému usporiadaniu vecí, pokiaľ o forme investovania pre dieťa rozhoduje ten rodič, ktorý na túto investíciu dobrovoľne prispieva, je vhodné ním zvolenú formu investovania akceptovať. Nebol teda žiaden dôvod ho osobitne zaväzovať k povinnosti, ktorú dobrovoľne dlhodobo plní z vlastnej vôle. V druhom rade však poukazuje na to, že formulácia výroku XI. nezodpovedá ani zákonnej úprave a je v rozpore s ustanovením § 63 ods. 3 Zákona o rodine, v zmysle ktorej osobitný účet na tvorbu úspor v prospech maloletého dieťaťa zriaďuje rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejme, z akých dôvodov súd prvej inštancie jednak nerešpektoval jeho dobrovoľné sporenie na už zriadené účty mal. X. a aj napriek ich preukázanej existencii mu uložil povinnosť tvoriť úspory. Vzhľadom na tvorbu úspor do budúcnosti sa javí ako potrebné veľmi zodpovedne vybrať vhodný produkt, ktorý nasporené finančné prostriedky maloletému dieťaťu zhodnocuje a nie devaluje, minimálne v dôsledku inflácie a bankových poplatkov za vedenie bankového účtu. V ďalšom požiadal o opravu inej zrejmej nesprávnosti v časti výroku V. bod b/ rozsudku a v zápisnici o pojednávaní zo dňa 7.12.2021. Uvedenou zrejmovou nesprávnosťou je mylne uvedený rozsah jeho styku s maloletým X. počas vianočných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku. Navrhol, aby súd prvej inštancie opravným uznesením odstránil uvedenú inú zrejmovú nesprávnosť tak, že opravuje výrok V. bod b/ rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 7.12.2021 č.k. 23P/219/2019-857 tak, že počas vianočných školských prázdnin každý párný kalendárny rok od 23.12. v čase od 9:00 hod. do 25.12. do 18:00 hod. a od 2.1. od 9:00 do 6.1. do 18:00 hod. a každý nepárny kalendárny rok od 26.12. od 9:00 do 2.1. do 18:00 hod. V ostatnej časti zostáva text rozsudku nezmenený.

4. Proti tomuto rozsudku, proti výrokom IV., V., VI., VIII., IX., X., XI. a XII. podala odvolateľka a navrhla, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zmenil a upravil styk maloletého s otcom tak, že otec bude oprávnený sa s maloletým stýkať každý párný týždeň od piatku od 17:00 hod. do nedele 18:00 hod. a každý nepárny týždeň v stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod., počas Vianoc každý rok 24.12. od 10.00 hod. do 16.00 hod., 26.12. od 10.00 hod. do 16.00 hod. a v párnom roku 1.1. od 10.00 hod. do 16.00 hod., počas Veľkej noci každý rok na Veľký piatok a vo Veľkonočný pondelok vždy od 10.00 hod. do 16.00 hod. s tým, že otec maloletého vždy prevezme v mieste bydliska matky, kde jej ho po skončení styku odovzdá. Navrhol určiť výživné na maloletého sumou 550 € mesačne a sumou 100 € mesačne sporivého výživného a zamietol návrh na určenie informačnej povinnosti, úpravu videohovorov, určenie predbežnej vykonateľnosti výrokov rozsudku o zverení, úprave styku otca s maloletým a o mieste preberania a odovzdávania maloletého na styk. Odvolanie podala z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP. Odvolacia argumentácia smerujúca proti výroku XII., ktorým súd upravil vykonateľnosť niektorých výrokov rozsudku doručením, považovala jeho záver v tomto výroku za svojvoľný. Súd poukázal na zistenia znalkyne, pričom znalkyňa ani slovom neznamenala, že aktuálne realizovaný styk, v prípade, že nedôjde k jeho urýchlenému rozšíreniu, môže mať negatívny dopad na Jakubov vývin. O emocionálnej ujme v živote maloletého dieťaťa, ktorá by mohla odôvodňovať priznanie predbežnej vykonateľnosti výrokom, ktoré inak predbežne vykonateľnými nie sú, je možné hovoriť v situáciách, kedy sa rodič s dieťaťom nestýka vôbec, resp. jestvujúca úprava styku nie je preferenčným rodičom rešpektovaná alebo ak neexistuje nijaká úprava styku a hrozí, že dieťa by s nepreferenčným rodičom nebolo v kontakte. Nič z uvedeného nie je v tomto prípade dané. Styk otca s maloletým sa pravidelne realizuje. Otec je so synom niekoľkokrát v každom týždni a maloletý má možnosť a priestor vytvárať a upevňovať svoju citovú väzbu vo vzťahu k otcovi. Záver o možnej ujme nevyplyva absolútne z ničoho a je celkom svojvoľný. Uviedla, že pri akceptácii dôvodov uvedených súdom prvej inštancie by bolo namieste určiť predbežnú vykonateľnosť pri mnohých výrokoch o bežnom styku, pretože by postačovalo, že z vykonaného dokazovania vyplýva záver o potrebe styk rozšíriť. Množstvo návrhov na úpravu alebo rozšírenie styku plynúcemu z neodkladného opatrenia alebo oproti styku upravenému meritórnym

rozsudkom je podaný dôvodne a dokazovanie preukáže potrebu širšieho styku. To však v nijakom prípade samo osebe bez ďalšieho nie je dôvodom na určenie vykonateľnosti rozsudku doručením v zmysle § 233 CSP. Ak mal súd za to, že je styk potrebné urýchlene rozšíriť, nič mu nebránilo tak urobiť aj ex offo novým neodkladným opatrením o to viac, že zákonná sudkyňa je zákonnou sudkyňou tak v konaní o rozvod, ako aj v konaní do rozvodu. Vyslovila, že súd svojím postupom navyše spôsobil kurióznú a v zásade neriešiteľnú situáciu. V tejto chvíli existujú popri sebe dve nie celkom rovnocenné úpravy styku otca s X., ktoré sú obe vykonateľné, avšak jedna z nich je navyše aj právoplatná. Úprava styku plynúca z jestvujúceho neodkladného opatrenia, ktorého životnosť je viazaná na právoplatné skončenie konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode a úprava plynúca z predbežne vykonateľného výroku rozvodového rozsudku. Každý si môže vybrať, ktorou úpravou sa bude riadiť. Nesústreďenosť súdu prvej inštancie pri aplikácii ustanovenia § 233 CSP je zrejme aj z toho, že predbežná vykonateľnosť sa týka aj II. výroku - výroku o zverení X. jej, v ktorej časti rozsudok postráda akékoľvek odôvodnenie. Vo vzťahu k napadnutým výrokom IV. a V. rozsudku upravujúcim bežný a osobitný styk mal. X. s otcom uviedla, že v celom odôvodnení rozsudku absentuje čo i len zmienka o tom, že mal. X. sa od júna 2021 podrobuje psychologickému pomoci so psychologičkou, ktorú navštevuje, bola v telefonickom kontakte už od novembra 2020. O dôvodoch, pre ktoré s maloletým terapiu absolvuje, ako aj o samotnej terapii rozsiahlo vypovedala (zápisnica je v tomto smere strohá, poukazuje na zvukový záznam z pojednávania konaného 4.11.2021, najmä v čase od 1:25 do 1:31 a od 2:21 až 2:24). Otec uviedol, že terapiu so synom realizuje tak, že má kúpenú brožúrku o hľadanie terapie, ale to nerealizuje, pretože to nepotrebuje. V spise sa taktiež nachádza správa zo psychologických sedení - príloha jej podania zo dňa 30.6.2021 označeného ako Návrh na doplnenie znaleckého dokazovania. Tento návrh neskôr vzala späť z dôvodu neúmerného predĺženia tohto konania. Vývinové odlišnosti u mal. X. konštatovala aj súdom ustanovená znalkyňa Mgr. J.. Zo znaleckého posudku vyplýva, že X. emočná zrelosť je nižšia, emočný obraz má isté regresné kvality. Emocionalita sa vyvíja neurotickým smerom, labilnejšie, psychická regulácia sa javí vulnerejšia. Za najdominantnejší problém znalkyňa považuje oslabenú frustračnú toleranciu dieťaťa. Aktuálny stav dieťaťa v čase vyšetrenia znalkyňa opisala ako stabilizovanejšia, ale s pohotovosťou k úzkostnému a neurotickému spracovávaniu záťaže so stále oslabenou frustračnou toleranciou. V závere konštatuje, že mal. X. sa síce rozumovo vyvíja v súlade s normou, emočne je však nezrelejší, v popredí klinického obrazu je regres a oslabená frustračná tolerancia, s rizikom aktivácie závažnejšej psychopatológie. Na pojednávaní dňa 22.4.2021 znalkyňa vypovedala, že X. je emočne nezrelejší a z tohto dôvodu nevedela predpovedať, v akom veku nadobudne schopnosť vytvoriť si rovnocennú vzťahovú väzbu aj s inou osobou, než s matkou. Ďalej znalkyňa uviedla, že ako prekážku nevníma víkendový styk. Nikde v posudku, ani v rámci svojho výsluchu, nevyjadrila názor, ktorý by podporoval záver súdu, že je žiaduce, aby sa styk s prespaním realizoval aj počas pracovného týždňa. Je toho názoru, že v tejto súvislosti s odstupom času vie lepšie identifikovať aj problém s realizáciou stykov, ktorý bol veľmi intenzívny najmä v jari tohto roku, a teda to, že otec syna zastráňoval, že ak nebude chcieť k nemu chodiť, pôjde bývať do detského domova, kde bude bez mamky a taktiež mu hovoril, že mamka bude teraz mať rada už len jeho sestru A.. V snahe znechutiť synovi súrodencu dosiahol to, že syn k nemu odmietal chodiť a styk sa niekoľko týždňov realizoval v náhradných termínoch a s veľkými problémami. Súvisí to s povahovou výbavou otca opísanou znalkyňou v posudku. Vzhľadom k tomu, že X. ešte nenavštevuje školu a teda nemá prázdniny, považuje za nevhodné upravovať styk otca so synom aj počas prázdnin. Súhlasí, že je potrebné upraviť styk počas sviatkov. Navyše úprava styku počas prázdnin je urobená celkom nevhodne, nerešpektuje vyššie opísané potreby a emočný stav syna. V prípade letných prázdnin je to dvakrát sedem dní po sebe, čo považuje za neprimerane veľa, rovnako tak 5 dní počas jarných prázdnin a 4 dni počas zimných prázdnin. V súvislosti s úpravou styku syna s otcom na viac ako dve noci v prípade prázdnin si súd prvej inštancie protirečí, keď tri noci sú podľa súdu prvej inštancie priveľa, pretože by narušili emočnú stabilizáciu syna, ale 4 až 7 nocí je v poriadku. Pokiaľ ide o styk počas sviatkov, má za to, že o tomto styku súd rozhodol nie vhodnou formou. Zatiaľ čo sviatočné dni počas Veľkej noci súd rozdelil medzi rodičov rovnomerne, o styku počas Vianoc súd rozhodol tak, že syn strávi u jedného rodiča súvislý čas od 23.12. do 25.12. Pre tak malé dieťa sú Vianočné sviatky v jeho subjektívnom vnímaní omnoho dôležitejšie ako Veľká noc. Navrhovala by deň 24. decembra rozdeliť medzi oboch rodičov tak, aby mal syn možnosť stráviť ho s oboma rodičmi. Z obsahu napadnutého rozsudku je zrejme, že súd pri úprave styku neprihliadol na vývinové odlišnosti maloletého a rovnako neprihliadol na zníženie rodičovskej kompetencie otca. Bez prihliadnutia na tieto skutočnosti a bez vyhodnotenia ich vplyvu na rozsah styku nie je možné styk upraviť tak, aby tento zodpovedal najlepšiemu záujmu maloletého. Je na škodu veci, že súd prvej inštancie nijako neozrejmil svoj myšlienkový pochod pri kreácii záveru o nepochybnosti spôsobilosti otca správne vyhodnotiť a zrealizovať situácie, kedy sa u maloletého

situačne môžu objaviť zmeny nálad, zmeny postojov a bude treba vyhodnocovať, či ide o únavu, rozmar, alebo reálnu potrebu byť s ňou a vyhovieť mu. V dôsledku absencie akejkoľvek argumentácie zo strany súdu pre záver o spôsobilosti otca vyššie uvedené situácie zvládnuť a správne a s porozumením vyhodnotiť, je tento záver súdu arbitrárny. Uviedla, že súd prvej inštancie celkom neobvykle upravil miesto preberania maloletého na styk a jeho odovzdávanie po styku samotným, rozsiahlym výrokom. V zmysle napadnutého výroku má otec vo väčšine prípadov preberať syna v školskom zariadení. V prvom rade je tento výrok nevykonateľný, pretože X. školské zariadenie nenavštevuje. Ak by sa neriadili definíciou školského zariadenia v zmysle školského zákona, je nepochybné, že mal. X. navštevuje materskú školu, nazývanú aj predškolské zariadenie. Do školy nastúpi v roku 2023. Mala za to, že je namieste zachovať dosiaľ realizovaný spôsob preberania a odovzdávania X. v mieste jeho bydliska, keďže už pre syna nastane veľká zmena jeho režimu, kedy sa jeho zaužívané fungovanie zmení na cca 7 nocí mesačne. Syn je zvyknutý, že ho do škôlky a zo škôlky vyzdvihuje vždy ona a prial by si, aby to takto ostalo zachované. Vo vzťahu k napadnutému výroku VIII. ukladajúcemu informačnú povinnosť uviedla, že v odôvodnení rozhodnutia absentuje akékoľvek zdôvodnenie potreby uloženia tejto povinnosti, pričom túto povinnosť si plní. Uvedené potvrdil aj otec, čo vyplýva zo zápisnice z pojednávania konaného 7.12.2021. Išlo o nespornú skutočnosť, že táto povinnosť je ňou plnená, sporným bol len rozsah jej plnenia, k čomu súd nevykonal nijaké dokazovanie. V ďalšom uviedla, že otca informuje buď ihneď alebo s odstupom jedného dňa o udalostiach týkajúcich sa mal. dieťaťa. Otec toto považuje za nedostatočné. V dôsledku rozhodnutia súdu, ktoré ukladá autoritatívne plnenie povinnosti niekomu, kto ju plní okamžite a dobrovoľne, mal by otec dostávať požadované informácie s odstupom aj dvoch týždňov. Vo vzťahu k napadnutému výroku IX. upravujúcemu videohovory otca so synom argumentovala, že úprava dištančného styku je namieste v prípadoch, kedy z nejakých dôvodov nemôže dochádzať k realizácii priameho, osobného styku medzi rodičom a dieťaťom, resp. k realizácii priameho styku dochádza len zriedkavo, spravidla raz za mesiac či raz za niekoľko mesiacov. Otec sa so synom aj aktuálne stýka každý týždeň. Niet preto nijakého dôvodu na osobitnú úpravu styku prostredníctvom videohovorov. Okrem toho určite nie je možné zabezpečiť kontinuálnu prítomnosť syna pri telefóne po dobu 30 minút. S poukazom na vek maloletého (5 rokov), jeho živej povahy nie je možné mu túto činnosť nanútiť, ak o ňu aktuálne nemá záujem. Vo vzťahu k výroku X. upravujúcemu bežné výživné poukázala na neprihliadnutie súdu k majetkovému prospechu otca vo výške 63.000 Eur. V rozpore so skutkovým tvrdením otca, ktorý uviedol, že celú sumu 63.000 Eur vrátil svojej matke, súd urobil záver o tom, že otec vrátil svojej matke len 33.000 Eur. Nie je pritom z odôvodnenia rozsudku zrejmé, z čoho okresný súd pri svojom závere vychádzal. Môže sa len domnievať, že neuveril tvrdeniu otca o vrátení celej sumy jeho matke s prihliadnutím na vysvetlenie otca uvedené v majetkovom priznaní, podľa ktorého matke vrátil 33.000 Eur. Poukázala na to, že súd prihliadol na existenciu zvyšnej sumy 30.000 Eur pri posudzovaní jeho majetkových pomerov. Bez ohľadu na vyššie uvedené podstatnejším nedostatkom napadnutého výroku je fakt, že súd bez akéhokoľvek preukázania a dokazovania skutočnosti, či matkou otca boli otcovi finančné prostriedky požičané a bez preukázania podrobností údajnej pôžičky vrátane jej výšky súd akoby akceptoval, že otec sa vzdal sumy 33.000 Eur. Uviedla, že počas ich spolužitia nikdy neodoznalo, že finančné prostriedky na kúpu bytu, ktoré im dali rodičia, boli pôžičkou. Na kúpu bytu jej rodičia darovali sumu 56.600 Eur a otcovi jeho matka sumu 20.000 Eur. Kúpna cena bytu bola 76.600 Eur. Matka otca poukázala na účet jej otca dňa 12.4.2012 sumu 20.000 Eur ako príspevok na kúpu bytu. Mala za to, že pokiaľ otec matke vrátil akékoľvek peniaze, vzdal sa bez dôležitého dôvodu majetkového prospechu, na čo v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine mal súd prihliadať a považovať tieto prostriedky v sume 63.000 Eur za majetok otca. Ak by aj o pôžičku išlo, matkou otca mu bola poskytnutá na kúpu bytu len suma 20.000 Eur. Vytkla súdu, že neprihliadol na školné v súkromnej materskej škole. Pre potreby určenia výšky spotrebnej zložky výživného je potrebné zohľadniť odôvodnené potreby slúžiace na zabezpečenie dieťaťa po materiálnej stránke, po sociálnej stránke, a to v kvalite zodpovedajúcej životnej úrovni jeho rodičov. Poukázala na životnú úroveň otca, ktorý absolvuje rehabilitačné služby v súkromnom zariadení, ktoré si v plnej výške uhrádza. Rovnako tak si hradí ročnú súkromnú zdravotnú starostlivosť v spoločnosti ProCare a navštevuje súkromnú psychologičku. Všetky tieto služby otec hradí v plnej výške, hoci ich poskytujú aj štátne zariadenia zadarmo. Tu teda otec používa inú optiku, ako v prípade výberu materskej školy. Poukázala, že otec býva v úplnom centre mesta na Floriánskej ulici, kde na bývanie vynakladá mesačne 550 Eur. Otec teda podľa svojho názoru, ako aj podľa názoru súdu, ktorý všetky jeho výdavky uznal, má nárok na nadštandard, jeho syn už ale takýto nárok na nadštandard v podobe návštevy súkromného predškolského zariadenia podľa otca a podľa súdu nemá. Vyslovila názor, že okresný súd akosi opomenul, že v predchádzajúcom školskom roku, kedy mal otec navyše o niečo nižší príjem, podpísal súhlas s dochádzkou maloletého do tejto súkromnej materskej školy. V ďalšom poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/206/2021 z 20.8.2021, ktorým

odvolací súd nahradil súhlas otca s uzavretím dohody o starostlivosti o dieťa na obdobie od 1.9.2021 do 31.8.2022 so Súkromnou športovou materskou školou U. 2 Košice. Preto, ak je dochádzka X. do súkromnej materskej školy v jeho najlepšom záujme a jedným z kľúčových pilierov jeho života, musí byť súladný s jeho najlepším záujmom a zároveň jedným z kľúčových výdavkov aj výdavok s ňou súvisiaci. Je samozrejmé, že pokiaľ bežné výživné určené sumou 300 Eur nezohľadňovalo najväčší výdavok na maloletého v sume 370 Eur mesačne školného a zohľadňovalo na školné len sumu 50 Eur, pri jeho zohľadnení musí byť bežné výživné výrazne navýšené, keďže výdavky na výživu syna sa zvýšia o 320 Eur. Aj v priebehu konania namietala, že si otec navyšoval výdavky vo viacerých kategóriách. Určil si stravné na seba 300 Eur mesačne, pričom ona uviedla 350 Eur pre celú rodinu. Je potrebné si uvedomiť, že otec prispieval na výživu X. sumou 300 Eur mesačne v čase, kedy syn ešte súkromnú materskú školu nenavštevoval. Sám otec považoval v čase výrazne nižších výdavkov a nižšieho veku syna a nižšieho príjmu otca za primerané výživné v sume 300 Eur mesačne. Je len logické a samozrejmé, že pri náraste výdavkov na syna o sumu 350 Eur školného, náraste príjmu otca z 2.508 Eur na 3.000 Eur a náraste veku syna musí otec prispievať vyšším bežným výživným. Výživné na maloleté dieťa má činiť 20% - 30% z príjmu povinnej osoby. Ide samozrejme o pomôcku na určenie výživného, nie vzorec. Navyše okrem bežných výdavkov sú tu aj výdavky mimoriadne. Konkrétne príkladom aktuálne uviedla výdavok v celkovej sume 390 Eur na X.ov lyžiarsky výcvik. Trvala na tom, že potrebám dieťaťa a možnostiam otca zodpovedá suma 550 Eur mesačne. V ďalšom pokiaľ ide o samotnú podstatu veci, teda zaviazanie otca na tvorbu úspor, v tomto probléme nevidí, preto súhlasí, avšak za predpokladu, že dôjde k určeniu primeraného spotrebného výživného, ktoré má samozrejme prednosť pred sporiacim výživným. Tak ako uviedla vo svojej odvolacej argumentácii týkajúcej sa bežného výživného, jej prioritou je riadne určená výška bežného spotrebného výživného, ktorú potrebuje na úhradu každomesačných odôvodnených potrieb X.. Zaviazanie otca na zriadenie osobitného účtu s povinnosťou hlásenia jeho stavu je vyslovene postupom contra legem. Niečo také jednoducho nie je možné. Celkom záverom poukázala na to, že súd prvej inštancie sa vyhol vyhodnoteniu dôkazov týkajúcich sa rozvratu manželstva dokonca ani len nespomenul desiatky strán dôkazov, ktoré súdu predložila, ktoré úplne presne preukazujú dôvody, ktoré uviedla ako dôvody rozvratu manželstva - mimomanželský vzťah, požívanie alkoholu a nestaranie sa o rodinu. V prílohe pripojila sms komunikáciu vo vzťahu aj k plneniu si informačnej povinnosti príčiny rozvratu manželstva, alebo aj iné dôkazy, ktoré o uvedenom vypovedali.

5. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že ho považuje za nedôvodné a trvá na svojej odvolacej argumentácii k daným výrokom, ako aj na svojom odvolacom návrhu k týmto výrokom. Odvolacie námietky otca smerujú k tomu, že podľa jeho prepočtov je v konečnom dôsledku jeho styk so synom užší než bol v zmysle neodkladného opatrenia, keďže sa so synom vída s nižšou frekvenciou a s väčšími odstupmi medzi jednotlivými stykmi. Častejšia frekvencia styku medzi otcom a maloletým v zmysle predchádzajúcej úpravy bola daná kratšími roztrieštenými opakovanými stykmi otca so synom v priebehu poobedí pracovného týždňa, takúto úpravu však znalkyňa Mgr. J. považovala za nevhodnú pre maloletého X., a preto odporúčala súvislejší styk. Požiadavka otca na častejší kontakt preto neobstojí keďže je v rozpore so závermi znalkyne. Pokiaľ ide o primárnu požiadavku otca na pridanie ešte jednej noci v týždni, kedy syn prespáva u otca od piatka do nedele, túto považuje za neprijateľnú a v rozpore s potrebou stabilizácie syna. Syn aktuálne u otca namiesto doteraz danej jednej noci v priebehu dvoch týždňov spí tri noci. Je to teda strojnásobenie počtu prespaní oproti dlhodobo zaužívanému stavu. Už takéto navýšenie kladie na syna veľké nároky a nie je vhodné mu do jeho režimu a stability zasahovať ešte viac. Odo dňa doručenia rozsudku sa styk vykonáva tak ako bol v rozsudku určený, aktuálne už počas piatich týždňov. I keď sú tu dva vykonateľné exekučné tituly, nechcela chaotizovať syna tým, že bude trvať na režime styku v zmysle neodkladného opatrenia a otec by trval na styku v zmysle vykonateľného rozsudku. Syn túto zmenu znáša zle, intenzita a frekvencia výbuchov zlosti a obsesívneho správania sa v tomto období zvýšila. Syn aj celý deň po príchode domov má problém nadviazať normálny kontakt a pomedzi hnevlivé správanie je neprimerane apatický. Takéto správanie nie je štandardom u 5 ročných zdravých, vyrovnaných a psychicky primerane odolných detí. Adaptácia napriek jej snahe a spolupráci psychologičky prebieha veľmi zložito. Syn túto zmenu počtu nocí jednoducho nezvláda. Uvedený problém vníma aj v kontexte dlhotrvajúceho nepriateľského osočovania jej a rodiny zo strany otca pred synom. Otec mu naďalej rozpráva, že A. nie je jeho sestra a že jej partner je cudzí a nemá sa s ním hrať. Ako príklad otcovho prístupu priložila v prílohe SMS správu, ktorú jej otec adresoval a v ktorej jej dcéru nazýva "bastardik" a jej partnera nazýva "nímand". K nevráživému prístupu na strane otca prispieva aj konanie jeho partnerky, ktorá ju dlhodobo kontaktuje správami, kde ju uráža ako matku a vysmieva sa. Podotýka, že posledné odkazy od priateľky otca sú zo dňa vyhlásenia rozsudku, presnejšie priamo z času hneď po vyhlásení rozsudku,

keďže otec počas vyhlasovania rozsudku intenzívne niekomu písal. Na rozdiel od otca je presvedčená, že súdom určené výživné 300 Eur mesačne nie je premrštené, ale nepostačuje ani na pokrytie X.ových základných potrieb a taktiež neodzrkadľuje životnú úroveň otca. V prvom rade uvádza, že je naďalej presvedčená, že súd prvej inštancie hrubo pochybil, keď neprihliadol na výdavok na výživu mal. X. v podobe školného v súkromnej materskej škole. Súd rozhodol v rozpore so zmyslom a účelom určovania výživného. Je predsa samozrejmé, že dieťa, ktorého rodič dosahuje nadštandardný príjem má právo aj na nadštandardné výdavky. Samozrejme nie je možné očakávať od rodiča, ktorého príjem je 600 Eur mesačne, aby z tohto príjmu prispieval na školné dieťaťa na súkromnej materskej škole. Naopak u rodiča s príjmom 3.000 Eur mesačne je prispievanie na školné na súkromnej materskej škole plne akceptovateľné. Výhody súkromných materských škôl sú viaceré, konkrétne materskú školu, ktorú syn navštevuje, je to množstvo športových aktivít, kde deti vedú tréneri, lyžiarske a korčuľarske kurzy pre deti, výučba anglického jazyka, hudobná a výtvarná výchova, kvalitná strava z lokálnych surovín, ďalej škôlka disponuje vlastným bazénom, školským autobusom na výlety a vlastnou enviro záhradou. Taktiež je osobitnou výhodou, že tieto materské školy sú otvorené aj v čase, kedy sú štátne predškolské zariadenia kvôli pandémie zavreté a rodičia detí v súkromných materských školách tak môžu pracovať. Zároveň poukázala na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8 CoP/206/2021 z 20.8.2021, ktorým odvolací súd nahradil súhlas otca s uzavretím dohody o starostlivosti o dieťa na obdobie od 1.9.2021 do 31.8.2022. Dochádzka X. do súkromnej materskej školy v jeho najlepšom záujme a je jedným z kľúčových pilierov jeho života, musí byť súladný s jeho najlepším záujmom a zároveň jedným z kľúčových výdavkov aj výdavok s ňou súvisiaci. Nerozporovala, že otec evidentne nerozumie podstate zdieľania životnej úrovne rodiča dieťaťom, čomu jednak nasvedčuje iný náhľad na nadštandardné výdavky na služby u seba a u dieťaťa. Mylný názor otca vôbec nezohľadňuje v sebe faktor zdieľania životnej úrovne rodiča dieťaťom. Každé dieťa v rovnakom veku sa potrebuje obliecť, potrebuje jesť a bývať. Potrebuje dokonca možno rovnaký počet kusov oblečenia a obuvi na celú sezónu, rovnaké množstvo jedla a bývanie. Avšak kým dieťa rodiča, ktorého príjem je 500 Eur v čistom mesačne oproti otcovmu príjmu 3.000 Eur v čistom mesačne, má možnosť zodpovedajúcu príjmu povinného rodiča na oblečenie z Pepca, stravu v zľave, určite nie v bio kvalite a na bývanie v malom nezrekonštruovanom byte niekde na periférii, dieťa rodiča s 3.000 Eur príjmom má právo zdieľať životnú úroveň svojho rodiča a mať všetky potreby zabezpečené vo vyššej kvalite. Uviedla, že otcom navrhované výživné 200 Eur mesačne sa určuje povinným s tretinovým príjmom než má otec. Všetky výdavky na X., ktoré uviedla, a ktoré s výnimkou školného v súkromnej MŠ súd aj zohľadnil, sú reálne a zodpovedajú potrebám X. a životnej úrovni, na ktorú je navyknutý a ktorá zodpovedá životnej úrovni jeho otca. Otec namietal výdavok vo výške 70 Eur, ktorý uviedla ako výdavok na voľno-časové aktivity, hračky, knihy. Otec tento výdavok prezentuje ako výdavok na voľno-časové kultúrne, spoločenské a zájmové aktivity a spochybňuje ho z dôvodu prebiehajúcej pandemickej situácie. K tomuto uviedla, že ku každej uvedenej položke výdavkov na syna súdu zaslala množstvo dôkazov o platbách, objednávkach a faktúrach za veci, ktoré pre syna kupuje, a tam okrem iného patria aj uvedené knihy a hračky. V ďalšom mala za to, že otec si nesprávne vykladá aj potrebu zohľadnenia osobnej starostlivosti o syna. X. chodí na styk k otcovi doslova s kufrom. Plným oblečenia, hračiek. Pokiaľ mu otec k sebe kupuje napriek tomu veci, je to jeho vec a vec jeho možností. Je potrebné si uvedomiť, že možnosti otca sú väčšie, než ako k nim prihliadal súd prvej inštancie, ktorý nezohľadnil jeho majetok v sume 63.000 Eur. Počas ich spolužitia nikdy neodznelo, že finančné prostriedky na kúpu bytu, ktoré im dali rodičia, boli pôžičkou. Bolo povinnosťou súdu hľadiť na otca ako na osobu disponujúcu sumou 63.000 Eur. Súladne s otcom namietala v odvolaní nezákonnú formuláciu výroku o tvorbe úspor v súvislosti s povinnosťou uloženou otcovi zriadiť osobitný účet. Táto povinnosť mala byť uložená jej, ako osobe, ktorej bol X. zverený. Vo vzťahu k investičným sporivým produktom a tvorbou úspor je zásadný rozdiel. Je pravdepodobné, že otec už v minulosti zrušil sporenie, ktoré ešte počas spolužitia spoločne založili v AXE a splácali zo spoločných peňazí. Vzhľadom na historickú skúsenosť s prístupom otca k sporeniu pre X. nemožno toto ponechať na dobrovoľnosť otca, ale je potrebné o ňom autoritatívne rozhodnúť a naviazať čerpanie prostriedkov na súhlas súdu. Napokon, k návrhu otca na opravu zrejmej nesprávnosti - styku s mal. počas vianočných prázdnin v nepárnom roku uviedla, že nejde o zrejmu nesprávnosť, nakoľko podľa zvukovej nahrávky z pojednávania bol rozsudok vyhlásený presne tak, ako je uvedené v napadnutom výroku. Preto mal otec predmetný výrok napadnúť odvolaním.

6. Otec podal odvolanie proti opravnému uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 3.2.2022 č. k. 23P/219/2019-930. V súlade s § 224 CSP súd opravil inú zrejmu nesprávnosť odôvodnenia rozsudku a zároveň zamietol návrh otca na opravu výroku rozsudku. Poznamenal, že ani z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie bezprostredne po jeho vyhlásení na pojednávaní dňa 7.12.2021, ani

z jeho pôvodného písomného odôvodnenia nebola zrejmä iná vôľa súdu prvej inštancie, ako tá, že upravil výkon práva styku počas prázdnin podľa jeho návrhu. Preto bol toho názoru, že zamietnutie jeho návrhu na opravu zrejmej nesprávnosti vo výroku V. bod b. rozsudku a oprava odôvodnenia v bode 49. rozsudku je v príkrom rozpore s vyššie uvedeným, nakoľko ide o zrejmu svojvôľu súdu prvej inštancie, keďže takáto vôľa nebola zrejmä z doterajšieho priebehu konania. Vychádzajúc z pôvodného odôvodnenia v bode 49. rozsudku (pred opravou), je zrejmé, že chybou zrejmovou na prvý pohľad bolo nesprávne uvedenie dní vo výroku V. bod b. rozsudku v rozsahu styku otca s maloletým dieťaťom počas vianočných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku, ktorú súd na návrh otca opraviť mohol a mal. Vyslovil názor, že je zrejmé, že opravným uznesením súd môže iba zosúladiť chybu v písaní alebo počítaní, resp. inú zrejmu nesprávnosť s tým, čo v okamihu vyhlásenia rozhodnutia skutočne vyjadriť chcel. Opravou odôvodnenia, ku ktorej došlo opravným uznesením súdu prvej inštancie vo výroku I., však súd prvej inštancie poprel pôvodne vyjadrenú vôľu vo vzťahu k uvedenému výroku, v zmysle ktorej upravil výkon práva styku počas prázdnin podľa jeho návrhu. Má však dôvodne za to, že v tomto smere v žiadnom prípade nemožno hovoriť o oprave inej zrejmej nesprávnosti, ale došlo tým k doplneniu odôvodnenia, po tom, čo na nesprávnosť upozornil. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd, v súlade s § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil opravné uznesenie Okresného súdu Michalovce č. k. 23P/2192019-930 zo dňa 03.02.2022 v celom rozsahu, alebo alternatívne rozhodol tak, že v súlade s § 388 CSP zmení opravné uznesenie súdu prvej inštancie tak: Opravuje výrok V. bod b) rozsudku Okresného súdu Michalovce č. k. 23P/2192019-857 zo dňa 7.12.2021, ktorý správne znie: b) počas vianočných školských prázdnin každý párny kalendárny rok od 23.12. v čase od 9:00 hod. do 25.12. do 18:00 hod. a od 02.01. od 09:00 hod. do 06.01. do 18:00 hod. a každý nepárny kalendárny rok od 26.12. od 09:00 hod. do 02.01. do 18:00 hod. V ostatnej časti zostáva text rozsudku nezmenený. Zároveň podal odvolanie aj proti výroku V. bod b) rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 7.12.2021, pričom odvolanie podáva z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti úpravy styku počas vianočných školských prázdnin je zbytočne a nedôvodne reštriktívne, keď obmedzuje právo styku každý druhý rok len na 3 dni z takmer 3 týždne trvajúcich prázdnin. Poznamenal, že ani z doplneného odôvodnenia nie je zrejmé, čo konkrétne súd prvej inštancie viedlo k takejto reštrikcii. Uvedená úprava býva štandardne sa vyskytujúcou úpravou počas vianočných školských prázdnin, preto nerozumie dôvodom, pre ktoré súd pristúpil k tak významnej reštrikcii. Aj s prihliadnutím na doplnenie odôvodnenia v opravnom uznesení má za to, že súd prvej inštancie svojou úvahou opomenul skutočnosť, že v súdom stanovenej úprave by tak došlo v každom párnom kalendárnom roku k realizovaniu styku len v čase od 25.12. od 09:00 hod. do 28.12. do 18:00 hod., čo otec dôvodne považuje za neprimerane dlhú dobu.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca voči opravnému uzneseniu uviedla, že pokiaľ ide o odvolanie otca proti I. výroku, ktorým súd opravil zrejmu nesprávnosť v bode 49. odôvodnenia rozsudku, je toto potrebné odmietnuť, nakoľko podľa § 357 písm. f) CSP voči tomuto výroku odvolanie prípustné nie je. Nesprávne poučenie okresného súdu o možnosti podať voči predmetnému výroku odvolanie, nezakladá právo na podanie odvolania. Pokiaľ ide o II. výrok opravného uznesenia, ktorým súd zamietol návrh otca na opravu výroku V. bod b) rozsudku, tu odvolanie prípustné je a ho považuje v celom rozsahu za nedôvodné a žiada napadnuté uznesenie v tomto výroku potvrdiť. Rozsudok bol vyhlásený identicky s jeho znením uvedeným v písomnom vyhotovení rozsudku a v zápisnici a nejedná sa o zrejmu nesprávnosť.

8. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky zo dňa 9.2.2022 uviedol, že matkou uvádzané nové skutočnosti v časti úpravy styku, sú znova v rovine absolútne ničím nepreukázaných tvrdení, ako tomu bolo už niekoľkokrát v priebehu konania v minulosti. Matkou tvrdené skutočnosti nekorešponujú s realitou. Sám mal. X. sa ho dožaduje aj pred začiatkom styku počas pobytu v škôlke a chce s ním tráviť čas a teši sa, keď má pre neho prísť. Veľakrát sa stáva, že sa nechce vrátiť pri končiacom sa styku k matke. Uviedol, že matka dlhodobo popiera fakt, že mal. syn sa dostáva do veku, kedy prirodzene má mať otec výraznejšie miesto v jeho zážitkovom svete a je nepochybne zrejmé a zo správania sa maloletého jednoznačné, že maloletý po ňom túži a chce s ním byť častejšie, čomu sa matka, žiaľ, zo všetkých síl snaží brániť. Matka, ktorá mal. syna po vyhlásení rozhodnutia súdu v tejto veci úmyselne preťažuje vecami, ktoré by mal. X. vôbec nemal riešiť. Ako príklad uvádza situáciu, kde mal. X. bezprostredne po prevzatí od matky v prvých minútach na začiatku styku ešte v aute, na jeho adresu konštatuje, že „mamka sa postará, aby ho nevyberal zo škôlky“. Podľa jeho názoru je mal. X. týmto bezprecedentne preťažovaný a matkou zavádzaný, čo je absolútne neprípustné. Ako to už uvádzal, a na tomto mieste považuje za potrebné upozorniť opakovane, od mal. X. počúva, že mu matka hovorí, že X. je jeho otec, že mu mamka a dedko hovoria, že nemá ockovi veriť, popierajú vo vzťahu

k mal. X. aj to, že v byte s X. a jeho matkou niekedy býval a mnoho ďalších a ďalších vecí. V tomto smere predkladá odvolaciemu súdu aj zvukové záznamy. Pokiaľ by mal odvolací súd pochybnosť, či zmena styku otca s mal. X. prospieva alebo škodí a dáva na zváženie odvolaciemu súdu, resp. aj kolíznemu opatrovníkovi, aby si vyžiadal aktuálnu správu o stave maloletého z materskej školy. Mal za to, že v konaní nadovšetku pochybnosť vyvrátil všetky takéto ničím nepodložené tvrdenia matky, ktorými sa vytrvalo nedôvodne snaží obmedziť výkon práva styku s maloletým. Nikdy sa na adresu matky, ani jej širšej rodiny, nevyjadroval a nevyjadruje nepriateľsky, stále ju pred synom oslovuje „mamka“, a rozhodne nemá potrebu s mal. synom rozoberať nič z toho, čo uviedla matka. Údajné zlé správanie sa k starým rodičom a devalvácia matky v očiach syna, znova, nebola v konaní vôbec ničím preukázaná, v tejto časti nebolo vykonané žiadne dokazovanie a žiadne takéto skutočnosti nevyplývajú z vykonaného dokazovania. Nevraživý postoj sa skôr ukazuje na strane matky a jej širšej rodiny proti nemu, ku ktorému sa už vyjadril v rámci vyjadrenia k odvolaniu matky zo dňa 29.3.2022, pričom tieto skutočnosti nebude opakovať. Pokiaľ ide o matkou predloženú komunikáciu medzi ňou a I. P. z aplikácie Messenger, v prvom rade uvádza, že aj keď tieto skutočnosti nijako nesúvisia s odvolacím konaním v časti úpravy styku, v tejto časti si, napriek tomu dovolil po prvýkrát a snád aj poslednýkrát vziať matkou označenú osobu I. P. (ako údajnú jeho dlhoročnú partnerku) do tohto konania. Uvádza, že do oboznámenia sa s vyjadrením a prílohami matky, o ostatnej komunikácii medzi ňou a I. P. nemal žiadnu vedomosť a žiadnu zodpovednosť za ne ani nenesie, keďže v nej nebol účastný, preto mu ich nemožno pripisovať ani na ľarchu, ako sa to snaží urobiť matka. Matka maloletého dieťaťa neváhala svoje pohnútky o preukázanie neexistujúceho mimomanželského pomeru dokonca kooperovať aj s už bývalým manželom osoby I. P., ktorý okrem iného posielal svojej vtedajšej manželke SMS správy o tom, že jej auto je zaparkované pri jeho byte, v ktorom v tom čase žil, čo však nebolo ničím výnimočným, keďže sa tak malo stať počas pracovného dňa, v blízkosti budovy súdu, na ktorý okrem iného vtedy I. P. ako advokátska koncipientka jeho advokátskej kancelárie chodievala celkom pravidelne. V zásade bol toho názoru, že aktuálna úprava určená súdom, je zúžením styku oproti pôvodnému styku. Ako už uviedol vo svojich predchádzajúcich podaniach, pokiaľ ide o právo dieťaťa zdieľať životnú úroveň svojho rodiča, na ktoré poukazuje matka, toto nepopiera a nepopiera ho svojím rozhodnutím ani súd prvej inštancie, no nemožno ho automaticky bez ďalšieho aplikovať spôsobom, ako to mylne vykresľuje matka, že toto by pre mal. dieťa znamenalo mať všetky potreby zabezpečené vo vyššej kvalite. V ďalšom len doplnil, že mal. syn býva s matkou v porovnateľnej lokalite v blízkosti centra mesta, v byte s porovnateľnou rozlohou, využíva porovnateľné osobné motorové vozidlo, stravuje sa porovnateľne, ak nie zdravšie, má všetku potrebnú zdravotnú starostlivosť. Nestrádajú ani jeho vzdelávacie či voľnočasové aktivity, sociálne či kultúrne vyžitie, na ktoré rovnako súd prihliadol. Nechodí na žiadne drahé luxusné dovolenky, nevynakladá prostriedky na vykonávanie žiadneho finančne náročného športu. K ostatným argumentom matky, ktoré sú len zopakovaním jej predchádzajúcej argumentácie z predošlých podaní, nepovažoval za potrebné ani vhodné dookola na ne opakovane reagovať a odkazoval pritom na svoje písomné vyjadrenie zo dňa 28.3.2022. Matka v podanom vyjadrení poukazovala na údajnú jeho nespoľahlivosť pri dobrovoľnom sporení z minulosti. Vo vzťahu k uvedenému uviedol, že matka opomína skutočnosť, že úspory na účte mal. dieťaťa a aj výnosy z neho, sú predsa majetkom samotného maloletého, a je skutočne nepodstatné, či sa nachádzajú na účte v banke alebo na účtoch iných subjektov, pretože ide o oddelený majetok mal. dieťaťa, ktorý jeho rodičia ako oprávnení a povinní len spravujú, a to s náležitou starostlivosťou a nemôžu tak s nimi nakladať podľa vlastného uváženia bez toho, aby to nebolo v prospech syna. Akékoľvek ničím nepodložené tvrdenia zo strany matky o údajných podozreniach s nakladaním prostriedkov maloletého z jeho strany, nie sú dôvodné a tieto vyvrátili. Záverom odkázal na svoje doterajšie písomné podania, ktoré súdu adresoval a na tam uvedených skutočnostiach zotráva.

9. Otec doručil aj vyjadrenie k odvolaniu matky zo dňa 17.1.2022, pričom odvolanie matky považoval za nedôvodné a trval na svojej odvolacej argumentácii a na svojom odvolacom návrhu k týmto výrokom. Mal za to, že matka v podanom odvolaní neuviedla žiadne nové podstatné skutočnosti, ktoré by mohli mať dopad na iný záver súdu prvej inštancie. Vo vzťahu k odvolaniu matky proti výroku XII. upravujúcemu predbežnú vykonateľnosť uviedol, že uvedené vníma ako mnohé ďalšie kroky matky ako aj snahu v čo najväčšej možnej miere vytvárať prekážky v plnohodnotnom styku s dieťaťom, tento priestor zmenšovať, alebo vytváraním rôznych na hrane balansujúcich situácií sťažovať mu prístup k dieťaťu. Považoval za nutné zdôrazniť, že tieto kroky matky sú pre neho nepochopiteľné, keďže tak ako znalkyňa Mgr. J., tak aj súd po vykonanom dokazovaní, uzavreli, že obaja rodičia majú rodičovské zručnosti a kompetencie a majú vhodné podmienky na zabezpečovanie starostlivosti o dieťa, sú osobnostne, kognitívne i emočne spôsobilí výchovy, kvalitatívne odlišnej, no primeranej roliam - materskej, otcovskej. K odvolaniu matky proti výrokom IV. a V. upravujúcim bežný a osobitný styk odkázal na svoju odvolaciu argumentáciu

a dôvody, pre ktoré on sám nepovažuje rozhodnutie súdu za správne a na týchto zotrval. Vo vzťahu k odvolacím námietkam matky, v prvom rade uviedol, že matka v tejto časti nepredniesla žiadne nové relevantné skutočnosti spôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého rozhodnutia, tak ako to namietla matka, prípadne ktoré by boli schopné vyvrátiť závery súdu prvej inštancie uvedené v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, či iné skutočnosti, ktoré by súd doposiaľ nemal k dispozícii, či s ktorými by sa doposiaľ nevyporiadal v rámci hodnotenia dôkazov, či už jednotlivu, alebo v ich súvislostiach. Naďalej sledoval najlepší záujem maloletého dieťaťa, o čom svedčí jeho neustála práca na sebe a na vzťahu medzi ním a mal. X. aj prostredníctvom psychologických sedení, a na rozdiel od matky a jej príbuzných sám rozhodne nezaťažuje mal. X. takýmito vecami, preto popiera ničím nepodložené fabulácie matky o jeho negatívnom vplyve na mal. X.. Uviedol, že aj napriek sústavným atakom matky a iniciovaní takmer 20-tych súdnych konaní, po celé tri roky po ukončení spolužitia s matkou, sledoval len jedinú, a to, aby mohol byť so svojim synom rovnako dlhý čas ako jeho matka poskytovať mu dennú starostlivosť, byť s ním v pravidelnom kontakte a venovať mu svoj čas a svoju pozornosť. Počas celých troch rokov sa zdržal hanlivého vyjadrovania na adresu matky a jej rodičov, jej aktuálneho partnera a na ich spoločné dieťa. Matku prosil, navrhoval, podával návrhy, vyjadrenia, podrobil sa všetkým úkonom zo strany súdov v matkou iniciovaných množstvách konaní, spolupracoval s kolíznym opatrovníkom, psychologičkou Referátu poradensko - psychologických služieb, opakovane sa vyvíňoval z vyfabulovaných tvrdení matky na jeho adresu, no aj napriek tomu všetkému stratil takmer polovicu doterajšieho života svojho syna, čo mu je nesmierne ľúto. Pokiaľ ide o osobitnú úpravu styku počas prázdnin a sviatkov, poznamenal, že tvrdenia matky o tom, že mal. X. nemá školské prázdniny, je absolútne irelevantné. Je síce pravdou, že materská škola, ktorú mal. X. navštevuje, poskytuje svoje služby aj v prázdninovom čase, matka však maloletého pravidelne nedáva počas sviatkov do predškolského zariadenia, a tak využíva právo tráviť v nadmernej miere čas so svojim synom, či už počas vianočných sviatkov, časti letných či iných prázdnin. O týchto skutočnostiach svedčí jednoduchý náhľad do dochádzky v škôlke, pričom z tejto je zrejme aj ďalšia skutočnosť, že matka dieťaťa v nepravidelných, ale častých intervaloch vyberá maloletého z predškolského zariadenia v obedňajších alebo dopoludňajších hodinách. Nevidí preto žiaden racionálny dôvod na to, aby mal. X. tieto chvíle nemohol tráviť aj s ním. Aj napriek tomu, že matka nemá zábrany klásť prekážky v osobitnom styku s mal. X. argumentáciou, že maloletý je predsa v čase prázdnin v škôlke, je informovaný, že matka dieťa bez uvedenia dôvodu pomerne často vyberá z materskej školy v poludňajších hodinách a jeho o tom neinformuje. K odvolaniu matky proti výroku VI. upravujúcemu miesto preberania/odovzdávania mal. dieťaťa uviedol, že ide o evidentnú snahu matky v čo najväčšej možnej miere vytvárať mu prekážky v plnohodnotnom styku s dieťaťom, alebo sťažovať prístup k dieťaťu. Je zrejme, že nie je namieste zachovať dosiaľ realizovaný spôsob preberania a odovzdávania mal. X. v mieste bydliska matky a matka je skutočne jediná, ktorá evidentne prehliada najlepší záujem mal. X.. K odvolaniu matky proti výroku VIII. ukladajúcej informáciu povinnosť uviedol, že súd vymedzil túto povinnosť len v rozsahu absolútne nevyhnutnom tak, aby zachytila tie najvážnejšie prípady, ktoré nie sú urgentné a znesú odklad, čo rešpektuje. Problémom sú aj naďalej informácie o zdravotnom stave maloletého X., o ktorých sa dozvedá, podľa jeho názoru neskoro a aj napriek záchytnej úprave informačnej povinnosti matky má za to, že niektoré informácie, je nutné získať obratom. K odvolaniu matky proti výroku IX. upravujúcemu videohovory s maloletým synom uviedol, že rétorika matky je nepochopiteľná, ktorá sa počas celého konania a aj naďalej snaží hľadať dôvody, prečo sa niečo nedá, a to aj napriek tomu, že ústne deklaruje akceptáciu vzájomného vzťahu s maloletým X.. Uviedol názor, že podmieňovanie možnosti videohovorov veľkou vzdialenosťou bydlísk rodičov, či inou prekážkou priameho osobného kontaktu styku rodiča s dieťaťom nie je vôbec na mieste, s odkazom na uvedenú argumentáciu. Ak by však odvolací súd tento výrok zrušil žiada, aby ho nahradil osobným trojhodinovým stretnutím v rovnaký deň v čase od 16.00 hod. do 19.00 hod. K odvolaniu matky proti výroku X. upravujúcemu bežné - spotrebné výživné v prvom rade odkázal na svoju odvolaciu argumentáciu a dôvody, pre ktoré nepovažuje rozhodnutie súdu za správne a na týchto zotrval. K odvolaniu matky proti výroku XI. upravujúcemu sporivé výživné odkazuje na svoju odvolaciu argumentáciu a dôvody, pre ktoré sám nepovažoval rozhodnutie súdu za nesprávne a na týchto zotrval. K výhradám matky, ktorá návrh podala, k odôvodneniu výroku o rozvode manželstva uviedol, že v tomto smere jej argumenty pôsobia absurdne a svedčia len jedine o jej osobnom charaktere a spôsobe fungovania v prípadoch, keď niečo nie je podľa jej predstáv. Záverom dal do pozornosti odvolacieho súdu opakované narážky matky na súd ako taký, na jeho údajnú nesústreďenosť, na údajnú vnútornú protirečivosť napadnutého rozsudku a pod. Vyslovil názor, že komentáre matky sú celkom zrejmyými útokmi na súd prvej inštancie, ktorými sa bezdôvodne snaží znížiť autoritu súdu prvej inštancie. Teatrálne, neúčtivé správanie sa matky voči súdu sa prejavilo aj počas samotného vyhlásenia rozsudku v predmetnej právnej veci, pričom na to bola zo strany sudkyne aj upozornená. Napriek nespochybniteľným väzbám starého otca mal. X. zo strany

matky na odvolací súd veril, že justícia prezentovaná odvolacím súdom, ostane verná svojmu poslaniu a rozhodne podľa relevantných a pre rozhodnutie vo veci podstatných skutočností.

11. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky zo dňa 18.3.2022 (vyjadrenie matky k odvolaniu otca voči opravnému uzneseniu) uviedol, že na odvolaní zo dňa 8.3.2022 v celom rozsahu zotrúva a má za to, že je prípustné a dôvodne podané. Opätovne odkázal na svoje doterajšie písomné podania, ktoré súdu adresoval, a na uvedených skutočnostiach zotrval.

12. Kolízny opatrovník vo vyjadrení z 29.4.2022 uviedol, že nevyužíva možnosť zaujať stanovisko k vyjadreniam matky a otca.

13. Otec vo vyjadrení z 2.5.2022 poukázal na jeho výdavky súvisiace s bývaním a preukázaním nedôvodnosti odvolania matky voči výroku VI. (miesto preberania maloletého dieťaťa). Po rozvoze manželstva nadobudol na základe kúpnej zmluvy do vlastníctva nehnuteľnosť - 3 - izbový byt na ulici OO. Košiciach, ktorým sa vyriešila jeho bytová otázka. Na vyplatenie kúpnej ceny čerpal hypotekárny úver v Slovenskej sporiteľni, a.s., ktorý spláca v mesačných splátkach vo výške 784,11 Eur. Čerpaním nového úveru bol zároveň v celom rozsahu splatený zostatok spoločného dlhu z BSM, a teda počnúc mesiacom 4/2022 už nespláca mesačnú splátku predchádzajúceho úveru vo výške 269,65 eur. Uvedeným došlo k zmene výdavkov na bývanie, kedy počnúc od mesiaca 4/2022, okrem splátky hypotekárneho úveru, platí aj preddavok poplatku za elektrinu vo výške 23 Eur mesačne, mesačnú zálohovú platbu za užívanie bytu vo výške 156,- Eur mesačne, poisťné za poistenie predmetnej nehnuteľnosti vo výške 54,39 eur štvrťročne a predpokladaný poplatok za internet a TV vo výške 36,18 Eur mesačne. V prílohe predložil doklady, ktoré uvedené skutočnosti preukazujú. Ďalšie položky v časti jeho výdavkov ostávajú bez zmeny. Zároveň predkladá súdu listinné dôkazy, ktorými preukazuje nedôvodnosť odvolania matky voči výroku rozsudku súdu prvej inštancie o mieste preberania a odovzdávania maloletého dieťaťa priamo v materskej škole, z ktorých jednoznačne vyplýva nepravdivosť tvrdení matky o tom, že mal. X. je zvyknutý, že ho do škôlky a zo škôlky vyzdvihuje vždy ona a o tom, že by si údajne prial, aby to takto ostalo zachované. Ako to vyplýva z predkladaných listín, matka splnomocnila na preberanie mal. X. z materskej školy svojho otca a tiež svojho súčasného partnera - minimálne v školskom roku 2021/2022 preberali a preberajú mal. X. aj tretie osoby, nielen matka. Potvrdilo sa tak, že ničím nepreukázané tvrdenia matky nevychádzajú z potrieb maloletého dieťaťa, ale z jej vlastných želaní, a sú tak účelovo inscenované len proti nemu, v snahe obmedziť mu bežný život s mal. synom. V prílohe pripojil výpis z LV č. 13567 čiastočný, platby za splácanie úveru na bývanie, poistenie za byt, Allianz byt, oznámenie o výške platieb za opakované dodávky plynu, predpis mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu platný k 1.5.2022, splnomocnenie matky na prevzatie maloletého dieťaťa starým otcom a partnerom.

14. Matka vo vyjadrení k ostatným trom vyjadreniam otca vo vzťahu k výživnému uviedla, že došlo k nárastu mzdy otca. Príjem otca za predchádzajúce roky je súdu známy zo spisu, avšak valorizáciou od roku 2022 patrí otcovi priemerný mesačný príjem vyšší oproti roku 2021. Vychádzajúc z potvrdení o výške jej funkčného platu (ktorý je len mierne nižší oproti príjmu otca) sa u otca jedná o zvýšenie čistého príjmu približne vo výške 250 Eur. Navrhované výživné 550 Eur teda aktuálne predstavuje približne 16 percent otcovho príjmu. Aktuálny priemerný mesačný čistý príjem otca predstavuje približne sumu 3.300 Eur a jej aktuálny príjem pozostáva z rodičovského príspevku a rodinných prídavkov - spolu 420 Eur. Ohľadom zvýšenia výdavkov na strane otca za bývanie od apríla 2022 uvádza, že sa jedná o nárast o 385 Eur. Otec tvrdil, že hypotéku na bývanie bude splácať 30 rokov po 784 Eur mesačne, teda v celkovej výške sa jedná o sumu 282.240 Eur. Uvedenú sumu považuje za nereálnu, keďže obdobné byty na ulici Obrody sa predávajú v inzerátoch za približne 160.000-180.000 Eur. Otec v podaní zo dňa 2.5.2022 priložil doklady o platbách súvisiacich s bývaním, avšak nepredložil súdu kúpnu zmluvu ani zmluvu o hypotekárnom úvere, teda nie je možné zistiť výšku hypotekárneho úveru a dobu jeho splácania. Taktiež nie je známa kúpna cena nehnuteľnosti, a ani to, či suma 63.000 Eur, o ktorej otec v konaní o úpravu rod. práv a povinností do rozvodu tvrdil, že ju síce vrátil jeho matke, avšak tá je pripravená poskytnúť mu ju na účely obstarania bývania, bola taktiež použitá na kúpu bytu. Uvedené je potrebné poznať za účelom zistenia skutočného stavu, a to jednak posúdenia, či otec použil celý poskytnutý úver na kúpu bytu, ako aj na posúdenie majetkových pomerov otca v prípade, že sumu 63.000 Eur na kúpu bytu nepoužil, a teda naňho naďalej treba hľadieť ako na vlastníka tejto sumy. V súvislosti s čerpaním hypotekárneho úveru otec uviedol, že jednorazovo uhradil zostatok spoločne čerpaného úveru na auto. Jedná sa o sumu 17.798,10 Eur. Teda otcove náklady sa zároveň znížili o sumu 134 Eur. Naďalej trvala na odvolacej námietke voči uznaniu výšky všetkých súkromných výdavkov otca a mala za to, že výživné

má prednosť pred takýmito výdavkami. V prílohe tohto podania pripojila potvrdenie zo spoločnosti Uniqa zo dňa 17.02.2022, ktoré si okresný súd na jej návrh vyžiadaval v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností do rozvodu, kde je ako podstatný údaj na prvej strane uvedený, že zmluva, ktorú mal otec uzatvorenú v roku 2014 zahŕňa tri sporiace produkty, kde sa v mesačných intervaloch sporili uvedené sumy. K uvedenému podaniu zaslala súdu aj ňou vytvorený graf vysvetľujúci princíp týchto sporení. Uvedené sporenia uhrádzali s otcom zo spoločných finančných prostriedkov od roku 2014 až do apríla 2019, kedy ukončili spolužitie. Nakoľko bola zmluva uzavretá len s otcom ako so sporiteľom, on bol jedinou oprávnenou osobou na akékoľvek disponovanie so zmluvou. Na strane 4 je uvedená hodnota UNIQA EUR Konta a tá je aktuálne 0,83 Eur. Teda otec vybral všetky peniaze z daných sporiacich účtov, pričom jeden z nich bol spoločne uzatvorený pre syna. Taktiež zasiela jej komunikáciu s Ing. Z. z roku 2017 ohľadom uzavretia daného sporenia pre syna. Otec tvrdil, že by synovi rád uhrádzal ročnú súkromnú zdravotnú starostlivosť v spoločnosti ProCare. K tomuto uvádza, že v mesiaci marec 2022 syn absolvoval zubné ošetrenie na klinike Dental centrum, kde úkony dohromady tvorili sumu 100 Eur. Otcovi okrem všetkých informácií o zdravotnom stave zaslala aj príslušné doklady, na ktoré nijakým spôsobom nereagoval a na týchto nákladoch sa nepodieľal. V ďalšom výslovne poprela, že by niekedy synovi uvádzala, že jej partner je jeho otec, syn má 5 rokov, je inteligentný, vyspelý, absolútne rozumie postaveniu rolí svojich rodičov vo svojom živote, a tak žiadna náhodná zámena identity jeho otca tu určite nenastala. Čo sa týka otcom tvrdeného údajného úmyselného pôsobenia na syna nerozumie, prečo by niečo také mala synovi vôbec hovoriť. Jej partnera pozná dva roky, z toho rok a pol žijú v spoločnej domácnosti a nikdy jej partnera takto neoslovoval. Otec doposiaľ v žiadnom podaní ani netvrdil, že by mal syn jej partnera takto oslovovať. K tvrdeniu otca o tom, že synovi hovorí, že mu otec klame uvádza, že syn po víkendoch s otcom prichádza domov s rôznymi teóriami kedy hovorí, čo mu bolo otcom alebo babkou povedané. Keď syn prišiel domov s tvrdením, že „tatik povedal, že preto nebýva s nami v domčeku, pretože ty si ho vyhnala lebo si si našla X,“ tak mu na to odpovedala, že to čo mu tatik povedal nie je pravda a že X. stretla a spoznala takmer rok po tom ako tu už tatik s nimi nebýval, teda ho odtiaľto nevyhnala. Syn vie, že v minulosti žili spolu s otcom, potom bývali u babky a dedka kým sa byt prerábala a potom sa do tohto bytu naspäť vrátili. Toto vysvetlenie primerané jeho veku úplne akceptuje. To, že otec túto vetu vytrhol z kontextu a jej tvrdenie o tom, že synovi nehovorí pravdu generalizuje, je len ďalšou snahou o jej očiernenie ako matky v tomto konaní a snaha o kompenzáciu všetkých jeho doterajších dlhodobých útokov na ňu a jej rodinu. Otec sa snaží vykresliť jej partnera ako akéhosi asociála, pričom si je vedomý toho, že tento fekálny humor, ktorý syn začal používať, pochádza z kolektívy jeho spolužiakov. Každý súdny človek snáď rozumie tomu, že dospelý muž, ktorý s nimi žije a s ktorým vychováva mladšiu dcéru, snáď neučí 5 ročné dieťa takémuto slovníku. Je to absurdné. Otec ďalej uvádza, že v r. 2021 podala návrh na jeho disciplinárne stíhanie. Áno, návrh podala a to z dôvodu neúnosnosti jeho opakujúcich sa útokov. Súdu túto skutočnosť v rozvodovom konaní oznámila vo svojom podaní z 30.6.2021. Podaný návrh neobsahoval údaje o zdravotnom stave otca, ako to on tvrdí. Považuje za potrebné zdôrazniť, že takto obsiahlo a detailne nie je možné súdu objasňovať každú životnú situáciu týkajúcu sa syna a pomerov na strane oboch rodičov. Podstatnou je ale tá skutočnosť, že otec sa v štádiu konania po rozhodnutí veci súdom prvej inštancie novými tvrdeniami snaží ju očierniť v očiach súdu, degradovať jej rodičovské kompetencie a vytvoriť dojem nevhodného, priam až asociálneho prostredia v jej domácnosti. Toto konanie ale trvá už viac ako tri roky a vôbec nie je pravdivé tvrdenie otca, že jeho útoky trvali len počas obdobia 14 dní po ich odlúčení. Konštatovala, že otcova nenávisť je konštantná a trvá dodnes. Taktiež súdu predložila facebookové statusy otca, kde ju verejne na internete uráža ako matku, jej rodičov nazýva hyenami, posmešne sa vyjadruje aj na adresu škôlky a verejne vyzýva svojich priateľov, aby s týmito názormi sympatizovali. Počas celého konania súdu priebežne v rámci rôznych podaní dokladala ako ilustráciu otcovej komunikácie jeho SMS správy jej adresované, kde voči nej vystupuje arogantne, výsmešne a zastrášujúco. Uviedla, že otec sa o nej a o jej rodičoch vyjadroval urážlivo pred znalkyňou, kolíznou opatrovníčkou a rovnako aj na pojednávaniach. Každé jeho podanie je plné nenávisť. V rámci nevraživeho prístupu otca uviedla aj jeho neochotu udeliť na matričnom úrade súhlas s menom dcéry, teda okrem konania o zapretie otcovstva sa muselo viesť aj konanie o určenie mena. V roku 2021 otec neudelil súhlas s Dodatkom o starostlivosti v MŠ U. pre školský rok 2021/2022. Jeho súhlas bol nahradený rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach. Uviedla, že okrem vyššie uvedeného ako veľký problém dlhodobo vníma aj výchovnú nejednotnosť v obidvoch prostrediach. Syn sa inak správa u matky a inak u otca, v každej domácnosti sú inak nastavené pravidlá a hranice. Otec vychováva syna autoritatívnym štýlom z pozície nadradenosti, pričom ona preferuje rešpektujúce rodičovstvo. To ale vôbec neznamená, že synovi nenastavuje hranice. Spolupracuje a komunikuje so synom rešpektujúco a aj v mnohých náročných situáciách záchvatov hnevu sa snaží so synom zaobchádzať tak, aby cítil lásku, úctu a rešpekt. Nestotožňuje sa s výchovnými metódami otca

akými sú manipulácia, tresty, výčitky, vyhrážanie a nátlak na syna. Syn je ľahko rozrušiteľný a veľmi citlivý a myslí si, že takéto zaobchádzanie je pre neho úplne nevhodné, naruša mu zdravý vývin, jeho sebaobraz a vnímanie vlastnej hodnoty. Každé dieťa potrebuje cítiť bezpečie, istotu a bezpodmienečné prijatie, a to aj v prípade, že má rozvedených rodičov. Otec v snahe čo najviac ju očierniť ako matku v očiach súdu, ako aj v očiach syna, nevidí to, že v tejto situácii vôbec neexistuje víťaz a porazený, akurát týmito útokmi a manipuláciou ubližuje vlastnému synovi, na ktorom to už teraz vo veku predškôlaka zanecháva psychické následky. K otcom predloženým splnomocneniam na preberanie syna v MŠ uviedla, že sú obligatórnou súčasťou osobného spisu syna v škôlke a sú určené k tomu, aby syna mohol prevziať starý otec alebo jej partner v nevyhnutných prípadoch. Starý otec vyberá vnuka zo škôlky občasne v prípade potreby. Teda jedná sa o výnimočné prípady. A najmä syn pre účely „tohto prebratia“ nemusí ísť už ráno do škôlky nabalovaný s kufrom plným oblečenia a s taškami s hračkami. Ide len zo škôlky domov. Vo vzťahu k predloženému CD nosiču uviedla, že predložila súbory bežného charakteru. Na celom predložennom CD nie je ani zmienka o tom, že by mala synovi hovoriť, že jej partner je jeho otcom. Nie je tam ani zmienka o tom, že by synovi mala zakazovať hrať sa so sesternicami, či deliť sa s nimi o jedlo, atď. Nezachytávajú žiaden negatívny vplyv jej partnera na syna. Súbory na CD nosiči nijako nepreukazujú negatívny vplyv jej otca na syna. Obsahom sú ďalej nedatované video súbory, kde syn najskôr bez uvedenia akéhokoľvek kontextu otcovi tvrdí, že ho klame a na otázku otca, kto mu to hovorí na videu povie, že mamka. Táto situácia je rozkúskovaná do viacerých samostatných video súborov bez poznania časovej a obsahovej súvislosti. Uvedené súvisí so situáciou, ktorú popisuje, a to že otec udelil synovi zákaz účinkovania vo videoklipe so spolužiakmi v škôlke. V ďalšom videu syn túto situáciu aj spomína. Takže otec, sledujúc vlastný a nie synov záujem, jej aj pani učiteľke v predvečer tejto akcie oznámil, že synovi zakazuje sa jej zúčastniť, odmietol mu v telefóne vysvetliť dôvod a následne, keď ho syn s touto situáciou osobne konfrontoval u neho doma, otec ho nahráva a na súde prezentuje tento rozhovor ako jej úmyselné negatívne pôsobenie na syna zamerané proti nemu. Poprela akékoľvek negatívne pôsobenie na syna. Otec syna nahrával v negatívnych situáciách aj v minulosti, napríklad pri záchvatoch hnevu ešte v čase keď žili spolu a tento otcov prístup k riešeniu situácie vyhodnotila znalkyňa negatívne v znaleckom posudku. V prílohe pripojila SMS komunikáciu a graf s poisťným produktom, zápisnicu o pojednávaní z 22.2.2022 vo veci sp. zn. 23P/12/2020, komunikáciu s Ing. X. Z., oznámenie poisťovni Uniqa o evidencii podielových fondov, výpis z investícií v podielových fondoch, aktuálnosť výkonnosť portfólia k 9.2.2022, potvrdenie pohybu na zmluve.

15. Otec v podaní zo dňa 22.8.2022 oznámil nové skutočnosti o aktuálnych pomeroch. Od rozhodnutia súdu prvej inštancie, aj vďaka predbežnej vykonateľnosti, došlo ku skutočnostiam odôvodňujúcim rozšírenie styku otca s mal. X., tým, že uplynulo 7 mesiacov - t. j. dosť dlhá doba na to, aby sa pomery medzi účastníkmi konania stabilizovali a aby si aj mal. X. na zmenu určenú súdom prvej inštancie zvykol. Rozšírenie styku s mal. X. je dôvodné aj s prihliadnutím na vývoj pomerov na strane mal. dieťaťa, ktorý na zmenu reagoval pozitívne, na stretnutia s ním sa teší a chce s ním byť častejšie a dlhšie. Vzhľadom na skutočnosť, že má dôvodné obavy z možnej opätovnej reštrikcie vo vzťahu k rozsahu styku, o ktorý sa dlhodobo všemožne snaží matka dieťaťa, považoval za vhodné o jej krokoch z ostatného obdobia informovať odvolací súd, pretože ich dôvodne považuje za kolidujúce s najlepším záujmom dieťaťa. Výhrady matky vo vzťahu k nemu aktuálne smerujú napríklad vo vzťahu k skoršiemu prevzatiu mal. dieťaťa z materskej školy - to je určené predbežne vykonateľným rozsudkom. Matka mal. dieťaťa ho opakovane upozornila, že v zmysle vykonateľného rozhodnutia má dieťa preberať v materskej škole o 16:00 hod. a žiadala ho, aby čas začiatku styku takto dodržiaval. Maloletý X. je však naučený a zvyknutý na to, že zo škôlky odchádza po dohode s nimi skôr, v minulosti často aj hneď po obede. Aj vo vzťahu k nemu vyžaduje a očakáva, že to bude splnené, aby po neho chodil na jeho žiadosť skôr. Aj napriek vysvetleniam z jeho strany primeraným veku dieťaťa, býva pre neho mimoriadne náročné jeho požiadavkám na skoršie prevzatie z MŠ nevyhovieť. Za celý čas trvania vykonateľnej úpravy styku od 4.1.2022 - t. j. doposiaľ za celé obdobie 7 mesiacov - sa tak stalo jeden jedinýkrát, a to na pokyn zamestnankyne MŠ, ktorá ho telefonicky kontaktovala so žiadosťou, aby si ho vyzdvihol okolo obeda. Keďže však vie, že mal. X. sa veľmi teší a dožaduje sa, aby pre neho otec chodil do MŠ čo najskôr - po popoludňajšom odpočinku detí, s prihliadnutím na čas stanovený vykonateľným rozhodnutím, sa otec snaží na jeho želania reagovať maximálne s 15-30 minútovým predstihom, aj to nie pravidelne. Zdá sa však, že aj uvedené je pre matku neakceptovateľné. Je presvedčený, že uvedeným len reaguje na potreby mal. dieťaťa, jeho žiadosti a jeho najlepšie záujem, a je - zjavne na rozdiel od matky - vďačný za to, že syn sa na čas strávený s ním veľmi teší a chce s ním byť čo najskôr. Druhá absurdná výhrada matky sa týka údajnej nedostatočnej zubnej hygieny mal. X. v čase keď je u neho. Žiadala ho, aby viac dbal o zubnú hygienu syna, pričom údajné zhoršenie stavu mliečnych

zubov spája s obdobím, kedy sa vykonáva styk podľa rozhodnutia súdu. Matka argumentuje tým, že počas predchádzajúcich piatich rokov nemusel mal. X. absolvovať žiadne zubné ošetrenie a po rozšírení styku došlo k ošetreniu hneď niekoľkých zubných kazov. Tieto tvrdenia matky sú vyslovene nepravdivé, klamlivé a skutočne zarážajúce, pretože prvé ošetrenie zubov a ošetrenie akútneho zápalu ďasna u mal. X. bolo už dňa 20.12.2021, pričom matka ešte dňa 7.3.2022 informovala otca o podozrení na medzizubný kaz a nutnosť zubného RTG, ktoré potvrdilo šesť kazov, pričom k ich ošetreniu došlo dňa 24.3.2022. Pripisovala zodpovednosť za ne nedostatočnej starostlivosti z jeho strany, keď sa dovtedy realizoval rozšírený víkendový styk celkom 4-krát. Jediným cieľom matky je zjavne snaha diskreditovať ho ako zodpovedného a milujúceho otca. Vzhľadom na vyššie uvedené žiada konajúci súd, aby na tieto skutočnosti prihliadol v rámci odvolacieho konania a s odstupom 7 mesiacov rozšíril styk s mal. dieťaťom, keďže je to v záujme maloletého, zodpovedá to jeho potrebám a odporúčaniam kolízneho opatrovníka aj odborným záverom znalkyne Mgr. J.. Zároveň odvolaciemu súdu uvedie aj ďalšie dôležité okolnosti, ktoré podľa jeho názoru môžu mať zásadný vplyv na rozhodnutie o podaných odvolaniach, v kontexte pretrvávajúcej snáh matky o dehonestáciu jeho osoby aj v očiach súdu, avšak vzhľadom na prebiehajúce dovolenkové obdobie ich doručí súdu v priebehu mesiaca september. V prílohe pripojil SMS komunikáciu s matkou.

16. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca z 22.8.2022 považovala za potrebné uviesť, že závery konštatované otcom, či už o potrebe rozšíriť jeho styk s maloletým alebo o jej snahe obmedziť jeho styk s maloletým z predloženej komunikácie nevyplývajú. Z komunikácie vyplýva nasledovné: 1/pretrvávajúci nenávisťný, pohrdlivý spôsob komunikácie otca s ňou, 2/ dôvodnosť jej odvolania vo vzťahu k výroku o mieste preberania mal. X. v školskom zariadení. Je zrejmé, že v prípade určenia miesta preberania dieťaťa v materskej škole, nie je možné zabezpečiť zo strany rodiča, ktorému je dieťa zverené, aby k odovzdaniu dieťaťa rodičovi oprávnenému na styk dochádzalo v čase vyplývajúceho z vykonateľného súdneho rozhodnutia. Takto určenie času preberania či odovzdávania maloletého dieťaťa, ktoré má byť výsledkom vykonaného dokazovania a zohľadňovania potrieb dieťaťa a aj v časových možnostiach rodiča oprávneného na styk, stráca akýkoľvek zmysel, rodič oprávnený na styk si môže chodiť po dieťa ako sa mu zachce. Trvá na tom, že otec maloletého X. prevzal opakovane - nielen raz z MŠ v skoršom čase, než ako vyplýva z vykonateľného rozsudku. Napokon to konštatuje aj otec, že s jej strany sú vykonateľné výroky rešpektované od počiatku. Má za to, že syn sa dosiaľ neadaptoval ani na rozšírený režim styku vyplývajúci z vykonateľného rozsudku. Po návrate od otca má maloletý často krát návaly hnevu, vytvára absurdné konfliktné situácie, ničí svoje veci, nadáva, vyjadruje sa opovrhlivo o jej osobe a o starých rodičoch, obviňuje ju z klamstiev bez bližšej konkretizácie, je preťažený informáciami o financiách (otec musí platiť veľa). Taktiež je po návrate maloletého od otca zrejmé, že dochádza k znevažovaniu osoby sestry v živote maloletého. Otcom predložená znevažujúca komunikácia uvedeným záverom aj nasvedčuje. Vyššie popísané v maloletom zmätko a úzkosť. Maloletý si vo veku 5 rokov nedokáže s takouto záťažou poradiť, je emočne preťažený. Cíti sa byť permanentne ohrozený a pod tlakom. Doma si overuje, či tam bude stále môcť s matkou a sestrou bývať. V mesiaci jún 2022 boli rodičia informovaní o potrebe riešenia agresívneho správania maloletého v MŠ so školskou psychologičkou na podnet učiteľiek z MŠ. Naďalej pretrváva stav, ktorý otec potvrdil na pojednávaní konanom 4.11.2021, kedy maloletý prespáva u starej matky. Aj tento fakt hovorí v neprospech rozširovania styku, resp. potvrdzuje nedostatok potreby jeho rozšírenia. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že rozširovanie styku v zmysle odvolania otca nie je v nijakom prípade v záujme maloletého X..

17. Matka v podaní z 11.10.2022 dáva odvolaciemu súdu na vedomie, že došlo k nárastu výdavkov na mal. X. od septembra 2022 v súvislosti s dochádzkou do MŠ. Školné činí 399 Eur a stravné 106 Eur mesačne. O uvedenom náraste výdavkov predložila výpis z účtu. Pôvodne bolo školné 379 Eur a stravné cca 70 Eur mesačne. Všeobecne známou skutočnosťou je nárast nákladov na energie, potraviny, pohonné látky, celková inflácia. Uvedené skutočnosti odôvodňujú priznanie vyššej sumy výživného. V prílohe pripojila realizované platby za školné a stravné v materskej škole.

18. Otec vo vyjadrení zo dňa 16.11.2022 prostredníctvom právnej zástupkyne považoval za potrebné osobitne zdôrazniť skutočnosť, že od rozhodnutia súdu prvej inštancie do podania tohto vyjadrenia uplynul už takmer rok a je preto, s odvolaním sa aj na závery znaleckého posudku Mgr. J., plne dôvodné rozšíriť rozsah styku s mal. X.. Od vykonania znaleckého dokazovania, ktorý odporúčal postupné rozširovanie styku s maloletým, doposiaľ uplynuli viac ako 2 roky, pričom odporúčania znalkyne neboli naplnené. Nadchádzajúce narodeniny budú v poradí štvrté, kedy mu znovu nebude umožnené stráviť s ním tento sviatok. Rovnako tak, pokiaľ ide o Vianoce, kedy na Štedrý deň

matka 3 roky po sebe dovoľila mu stráviť s dieťaťom len 3 hodiny, aj to dopoludnia. Uplynutý čas, počas ktorého sa mal. dieťaťom všetkými dostupnými prostriedkami aktívne domáha zabezpečenia rovnoprávneho a rovnocenného času na stretávanie, je už nenávratne stratený. Verí, že odvolaciemu súdu nie je ľahostajný najlepší záujem mal. dieťaťa a s odkazom na garantované práva dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, odvolací súd tieto naplní svojím rozhodnutím o podaných odvolaniach aj v reálnom živote maloletého a odstráni dlhodobo pretrvávajúcu nerovnocennosť a nerovnoprávnosť. Tvrdenia matky, vyplývajúce z jej podania zo dňa 30.8.2022, podľa názoru matky, sa syn dosiaľ neadaptoval ani na rozšírený režim styku vyplývajúci z vykonateľného rozsudku - sú, podľa neho znovu len skreslenou interpretáciou matky, ničím nepreukázanou a znovu účelovo zacielenou proti nemu. Je zrejmé, že mal. X. zvláda adaptačné procesy dobre, tak ako zvládol napr. aj adaptáciu do materskej školy. Verí preto, že aj odvolací súd racionálne pristúpi k vyhodnocovaniu týchto účelových tvrdení matky o údajnej potrebe dlhšej adaptácie, ktorá doposiaľ trvajúca 10 mesiacov, od kedy zmena styku nastala a s prihliadnutím na doposiaľ uplynutí čas od poslednej zmeny, rozsah styku konečne rozšíri. Podľa jeho názoru je toho času jedinou prekážkou, ktorá bráni prehĺbovaniu vzťahu medzi ním a synom, správanie sa matky mal. dieťaťa. Tá jediná toho času stojí za tým, že aj napriek vytrvalému a neutíchajúcemu záujmu, nemôže zvyšovať kvalitu vzájomného vzťahu medzi otcom a synom. Akékoľvek pozitívne snahy otca v rámci rodičovského vzťahu medzi ním a matkou, táto vyhodnocuje ako účelové, keď komunikuje formálne, tak mu matka neodpovedá, alebo odpovedá až s časovým odstupom, alebo odpovedá len jednoslovné. Podľa jeho názoru je postoj a správanie matky, vrátane nedostatočnej komunikácie z jej strany, len nástrojom na to, aby bojkotovala akúkoľvek, čo i len náznakovú, možnosť rodičovskej spolupráce, ktorá by do budúcnosti mohla smerovať k zmene starostlivosti o dieťa. Dôvodne mal za to, že takémuto správaniu matky nemožno viac poskytovať ochranu a je aj úlohou súdov zabezpečiť, aby matka tento stav nezneužívala v neprospech maloletého. K podanému vyjadreniu advokáta otca je pripojené aj jeho záverečné vyjadrenie, ktoré je rozsiahle, ale svojím obsahom totožné s vyjadrením jeho právnej zástupkyne. Zároveň pripojil špecifikáciu a vyčíslenie aktuálnych výdavkov, stav k 11/2021. Súčasťou uvedeného vyjadrenia otca boli aj fotografie vo vzťahu k striedavému užívaniu motorového vozidla a autosedačky, komunikácia s matkou maloletého dieťaťa, CD nosič.

19. Matka vo vyjadrení zo dňa 21.11.2022 k vyjadreniu otca považovala za potrebné stručne sa vyjadriť k jeho obsahu, najmä k námietkam vo veci určenia výšky výživovacej povinnosti. Opäť poukázala na čistý priemerný mesačný príjem otca v sume 3.300 Eur. Výživné stanovené súdom vo výške 300 Eur mesačne predstavuje 9 % z otcovho príjmu, pričom štandardne sa v zmysle súdnej praxe určuje výživné v rozpätí okolo 20-30 % príjmu povinného. V prípade osoby povinného hranica 20 % jeho čistého príjmu predstavuje sumu 660 Eur. Podotýka, že otec uhrádzal výživné na syna v sume 300,- Eur mesačne už v mesiacoch apríl-november roku 2019, pričom odvtedy prešlo tri a pol roka, jeho príjem vzrástol, tak ako aj odôvodnené potreby maloletého. aj v tomto prípade súdom stanovené výživné doposiaľ nebolo analogicky, keďže otec považoval na výživu syna opodstatnenú sumu výživného 300 Eur v čase, kedy nebolo súdom stanovené žiadne výživné v čase keď mal dva a pol roka a nenavštevoval ani predškolské zariadenie, tak táto suma mu nemôže postačovať dnes. Najviac sporným sa javí uznanie výdavku na súkromnú materskú školu, ktorú syn navštevuje. Otec v roku 2020 dobrovoľne podpísal súhlas na školský rok 2020/2021 Následne krajský súd nahradil súhlas otca pre školský rok 2021/2022 a neskôr pre školský rok 2022/2023. V ďalšom uviedla, že otec sa zúčastňuje aktivít syna v materskej škole, vedeniu škôlky vždy zdôraznil svoju spokojnosť s tým, že ju syn navštevuje. Výživné určené súdom prvej inštancie sa určuje povinným osobám s polovičným príjmom ako má otec, a to aj v takých prípadoch, kedy deti nenavštevujú súkromné škôlky, či školy. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Poukázala i na nadštandardné výdavky otca na súkromné rehabilitácie a masáže, psychologickú terapiu. K tvrdeniam otca o tom, že sa podieľa na úhrade všetkých mimoriadnych výdavkov na syna uviedla, že sú absolútne nepravdivé. Všetky výdavky mimo tých bežných hradí synovi sama - korčuliarske kurzy, výdavky na zubára, poplatky za očkovania, ktoré nie sú hradené zdravotnou poisťovňou. K ostatku podania otca uviedla, že jeho tvrdenia sa opakujú vo viacerých jeho doterajších podaniach a už sa k nim vyjadrovala. Tvrdenia otca považovala za nepravdivé, urážlivé a ničím nepodložené.

20. V nadväznosti na podanie matky (podané prostredníctvom jej právnej zástupkyne dňa 21.11.2022) opätovne považoval za nutné reagovať otec, vzhľadom na viaceré nepravdivé tvrdenia matky. Podrobne sa opäť vyjadril ku korčuliarskemu kurzu, o jeho mimoriadnych platbách na lyžiarsky a korčuliarsky kurz, zdravotné ošetrenie u zubára, platby hradené zdravotnou poisťovňou, odovzdávanie vecí matkou pre maloleté dieťa pri úprave styku, predaj hmotných vecí maloletého na bazárových webových stránkach a

opätovne k rozsahu jeho vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa. K podaniu pripojil správu vo vzťahu k absolvovaniu korčuliarskeho kurzu maloletým, fotografiu maloletého, úhradu poplatkov a vzájomnú komunikáciu medzi nimi.

21. Odvolací súd si dovoľil vo vzťahu k doručeným vyjadreniam rodičom, ich obsah skrátiť, nakoľko vo svojej podstate sú reakciou na doručené vyjadrenia niektorého z rodičov, pričom z ich obsahom sú oboznámení, nakoľko im všetky boli doručené.

22. Ďalšie vyjadrenia doručené neboli.

23. Výroky rozsudku súdu prvej inštancie I., II., III., VII., XIII. a XIV. neboli odvolaním napadnuté, preto nadobudli právoplatnosť a neboli predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 367 ods. 2 CSP).

24. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ust. Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

26. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení vyživovacej povinnosti otca na mal. dieťa (X.) spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd konštatuje, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o určení vyživovacej povinnosti, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Rozdielny názor účastníka konania na právne posúdenie skutočností zistených dokazovaním oproti hodnotiacemu úsudku súdu však nečiní rozsudok nesprávnym ani nezákonným.

27. Odvolací súd vo všeobecnosti považuje za potrebné uviesť, že platná právna úprava vyživovacej povinnosti rodičov k deťom (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine) je založená na rovnakom postavení muža (otca) a ženy (matky). Obaja rodičia tak majú povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§62 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine). Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumejú sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby rodiča, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutým vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Majetkové pomery rodiča umožňujú komplexne posúdiť celkovú situáciu, životnú úroveň rodiča pre potreby výživného, keďže príjmové pomery sami o sebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinného rodiča. Obligatónnym zákonným hľadiskom je tiež osobný výkon starostlivosti o dieťa (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Uvedené konanie sa chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Hoci zákon používa termín „prihliada sa“, osobnú starostlivosť nepochybne kladie na úroveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu. Najvýznamnejší podiel bude predstavovať pri deťoch najnižšieho veku, pre tie je osobná starostlivosť najnáročnejšia. V tomto období podľa okolností konkrétneho prípadu môže osobná starostlivosť úplne vyvážiť peňažné plnenie vyživovacej povinnosti zo strany druhého rodiča. S vývojom dieťaťa sa mení skladba starostlivosti o dieťa (pribúda školská dochádzka, záujmy, voľný čas dieťaťa), na druhej strane

sa dieťa stáva samostatnejšie, čo je dôvodom, pre ktorý podiel osobného výkonu starostlivosti na vyživovacej povinnosti klesá.

28. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 veta prvá Zákona o rodine), toto pravidlo však nemožno vykladať absolútne, teda tak, že výživné by malo mať prednosť pred akýmkoľvek výdavkami rodiča, čo je vyjadrené v druhej vete ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, v zmysle ktorého pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Takýmito výdavkami môžu byť záväzky z prevzatých úverov a pôžičiek, ktoré neboli použité rodičom k uspokojovaniu jeho primeraných životných potrieb, ktoré by súčasne zodpovedali aj životnej úrovni rodiča. Preto na prípadné výdavky rodiča spojené so zabezpečovaním primeranej úrovne jeho bývania (splátky hypotekárneho úveru) nie sú výdavkami, ktoré by nebolo potrebné vziať do úvahy pri posudzovaní schopností, možností a majetkových pomerov rodiča. Všeobecne teda platí, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča a jeho snahe z tohto dôvodu sa vyhnúť plneniu tejto povinnosti.

29. Na strane druhej, rozsah vyživovacej povinnosti rodiča je limitovaný neodôvodnenými potrebami dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu, sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločnosti, výšky eventuálnych vlastných príjmov a podobne. Avšak odôvodnené potreby dieťaťa neurčujú len tieto okolnosti, sú bezprostredne ovplyvňované i schopnosťou a možnosťou rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb, nutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú nevyhnutné, ale práve so zreteľom napríklad k veku a zdravotnému stavu dieťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, prospešné všestrannému vývoju dieťaťa vo vyspelej spoločnosti. Ak to majetkové pomery rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby možno považovať tiež aj tvorbu úspor (§ 63 ods. 3 Zákona o rodine). Toto poňatie odôvodnených potrieb je v súlade so zásadou úmernosti životnej úrovne dieťaťa, životnej úrovne rodičov, v intenciách tejto zásady sú odôvodnené potreby dieťaťa mimo iné aj odrazom rôznej životnej úrovne rodičov, danej spravidla spoločenskou dôležitosťou ich práce. Je určite spravodlivé, ak vzhľadom k tomuto poňatiu odôvodnených potrieb rozhodnutie súdu o vzťahu k vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu vyjadrí zásadu úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov.

30. Odvolací súd konštatuje, že výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, základom pre hodnotenie schopností a možností plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti mal súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t. j. skúmanie odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, záujmy dieťaťa a vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami, t. j. medzi odôvodnenými potrebami dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov, platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia.

31. Aj podľa názoru odvolacieho súdu určená výška výživného pre maloletého zodpovedá tak jeho odôvodneným potrebám a veku, ako aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, ich možnostiam a schopnostiam, v zmysle kritérií rozhodných pre určovanie výživného pre maloleté deti. Pokiaľ matka poukazuje na to, že súd nezohľadnil príjem otca, a to výplatu podielu z vyporiadania podielového vlastníctva vo výške 63.000 Eur a následne sa nezaoberal v akej výške otec vrátil svojej matke peniaze, ktoré mali slúžiť na kúpu bytu, je potrebné uviesť, že majetkové pomery oboch rodičov sa titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva zásadným spôsobom nemenia. Objem majetku sa nemení, mení sa len režim spoluvlastníctva, keďže matka nadobudla byt do svojho výlučného vlastníctva

a otcovi vyplatila jeho podiel. Vzhľadom na uvedené, teda vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nemôže mať žiadny vplyv na posúdenie majetkových pomerov rodičov v tom smere, či sa zlepšili alebo zhoršili. Preto argumentácia matky je v tomto smere nedôvodná. Odvolací súd sa zaoberal aj odvolacou argumentáciou matky v súvislosti s návštevou súkromnej materskej školy maloletým, ktorá tvorí podstatnú nákladovú položku. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania sa odvolací súd nemohol stotožniť s argumentom matky, že aj otec sa má podieľať na týchto výdavkoch, majúť za preukázané z obsahu spisu, že otec nielen, že nesúhlasil s prihlásením maloletého do súkromného predškolského zariadenia, ale súhlas bol nahradený až rozhodnutím súdov vo vzťahu k pokračovaniu návštevy predškolského súkromného zariadenia. Napokon samotná matka potvrdila, že išlo o jej rozhodnutie, aby maloletý navštevoval súkromné predškolské zariadenie s poukazom na množstvo výhod, ktoré sú poskytované týmto zariadením. Je potrebné uviesť, že výber školského zariadenia pre maloleté dieťa je právom oboch rodičov a v prípade, ak otec nesúhlasil s výberom danej školy a matka maloletého do súkromnej materskej školy s nadštandardnými nárokmi prihlásila, k týmto nákladom ho nemožno zaviazať. Odvolacím súdom udelený súhlas na podanie prihlášky a ďalšie navštevovanie súkromného predškolského zariadenia maloletým bol udelený z dôvodu, aby maloletý mohol kontinuálne pokračovať v návšteve tohto zariadenia, na ktoré si zvykol. Zároveň prihliadol aj na okolnosť, že dieťa je vo veku, keď sa na neho vzťahuje povinné predprimárne vzdelávanie. K odvolacej argumentácii matky, že výživné by malo byť určené v rozsahu 20 -30 % z príjmu otca, si dovoľuje odvolací súd uviesť, že žiadny právny predpis platný v Slovenskej republike takýto výpočet výživného neupravuje. Dopĺňa, že rozhodovanie o tejto otázke je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci a každé jedno rozhodnutie je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady, i keď sa zdajú na prvý pohľad ako rovnaké. V ďalšom odvolacie argumenty matky a otca vo vzťahu k výroku o výživnom odvolací súd považuje za neodôvodnené a dodáva, že súd prvej inštancie pri určení výživného správne vychádzal z posúdenia všetkých zisťovaných skutočností, vrátane tých, na ktoré matka aj otec vo svojom odvolaní poukazovali a ktoré súd prvej inštancie aj správne vyhodnotil. Je potrebné uviesť, že súd pri rozhodovaní o výške výživného pre maloletého správne zohľadnil možnosti a schopnosti otca v primeranej miere prispievať na výživu maloletého, ako aj celkové náklady maloletého. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby dieťaťa, ich miera je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, školskej dochádzky, záujmovej činnosti a podobne. Potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú zvýšené v dôsledku výrazne zhoršeného zdravotného stavu dieťaťa, finančne náročnej záujmovej alebo športovej činnosti dieťaťa, prípadne, ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie spojené s vysokými finančnými výdavkami. Rozsah uspokojovania týchto potrieb je daný schopnosťami a možnosťami rodičov a ich životným štandardom. Ak sú možnosti rodičov širšie, je potrebné za odôvodnené potreby považovať aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré sú vzhľadom na všetky okolnosti prípadu dieťaťu prospešné pre jeho zdravý a všestranný rozvoj. Zo zásady úmernosti životnej úrovne dieťaťa a jeho rodičov vyplýva aj to, že výživné môže byť určené v zodpovedajúcej miere aj na zvýšené potreby dieťaťa vyplývajúce z tejto úmernosti, a to pre súčasnú dobu, ako aj pre budúcnosť, pričom odôvodnenými potrebami dieťaťa môže byť aj tvorba úspor. V tejto súvislosti k námietkam otca a matky týkajúcich sa posúdenia výdavkov na maloletého súdom prvej inštancie odvolací súd dodáva, že pod odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa treba rozumieť zabezpečenie všetkých jeho potrieb týkajúcich sa všetkých jeho potrieb, týkajúcich sa stravovania, ošatenia a zabezpečenie hygienických potrieb, zdravotnej starostlivosti, ako aj mimoriadne výdavky. Výšku nákladov na bežné potreby maloletého dieťaťa je možné vyčísliť len orientačne, s prihliadnutím na vek dieťaťa a jeho potreby, či už denné alebo mimoriadne. Výdavky na zabezpečenie bežných potrieb maloletého, t. j. na nákup stravy, ošatenia, hygienických potrieb a výdavkov súvisiacich so zabezpečením zdravotnej starostlivosti, sú nesporné a nie je potrebné ich osobitne poukazovať, keďže tieto výdavky sú súdu známe a vychádzajú zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb a primeranosti ich obvyklej spotrebe pre dieťa v určitom veku. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii otca, že súd prvej inštancie neprihliadol na podiel jeho osobnej starostlivosti o maloletého je potrebné dodať, že na zabezpečenie základných potrieb maloletého spojených s bývaním, stravou a ošatením, návštevou materskej školy nebola otcom preukázaná v miere, ktorá by spoľahlivo pokryla aspoň polovicu jeho odôvodnených potrieb. V tomto smere preto odvolaciu argumentáciu otca považuje za nedôvodnú. Taktiež nie je dôvodná argumentácia otca, že súd prvej inštancie nesprávne vychádzal z vyčíslených nákladov na maloletého s poukazom aj na tie, ktoré súvisia s dochádzkou do predškolského zariadenia, nakoľko výška týchto nákladov nie je v takej výške, aby v podstatnom rozsahu ovplyvnila jeho vyživovaciu povinnosť. Vo vzťahu k namietaným nákladom na dieťa počas pandémie, odvolací súd dodáva, že pokiaľ tieto v uvedenom čase nemohli byť vynakladané s poukazom na obmedzenie pohybu, museli

byť vynaložené aj v prípade zdržiavania sa dieťaťa v domácom prostredí, pričom ich výška zjavne nie je neprimeraná s prihliadnutím na vek maloletého. Vo vzťahu k predloženým aktuálnym výdavkom otca (11/2022), mu dáva do pozornosti, že podľa § 217 CSP aj pre odvolací súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia súdom prvej inštancie. Napokon pokiaľ matka aj otec poukazujú na výšku nákladov na bežné potreby maloletého dieťaťa, je potrebné uviesť, že výživné poskytované otcom v sume 300 Eur mesačne slúži na zabezpečenie všetkých potrieb maloletého dieťaťa. Určená výška výživného pre maloletého aj podľa názoru odvolacieho súdu spĺňa za daného stavu veci kritéria rozhodné pre určovanie výživného pre maloleté dieťa a zodpovedá aj jeho najlepšiemu záujmu.

32. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

33. Odvolací súd vo vzťahu k napadnutým výrokom rozsudku IV., V. a VI. dospel k odlišnému právnomu záveru, preto podľa § 388 CSP zmenil rozsudok v napadnutých výrokoch a upravil styk otca s maloletým dieťaťom.

34. Odvolací súd na základe podaného odvolania matky a otca preskúmal komplexne rozsudok súdu v napadnutom výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Aktuálne styk otca s maloletým dieťaťom je upravený uznesením Okresného súdu Košice II. č. k. 26P/118/2019-92 zo dňa 27.5.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 7CoP/100/2019-195 zo dňa 9.8.2019 a uznesením Okresného súdu Michalovce č. k. 23P/12/2020-162 zo dňa 29.7.2020, na základe ktorých je otec oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý utorok a každý štvrtok od 16:00 hod. do 18:00 hod. a každý párný víkend od soboty od 10:00 hod. do nedele 18:00 hod. Otec si dieťa preberá a odovzdáva v mieste bydliska matky. Z obsahu preskúmaného spisu ďalej vyplýva, že u maloletého sa prejavila závažnejšia obsedantnejšia symptomatika, ktorá po komplexnom vyšetrení koreluje s disharmonickým vzťahom medzi rodičmi a rivalizujúcou, konfliktnou atmosférou medzi nimi a kvalitou výchovy, kde môže princíp hraníc ustupovať v celkovom emočnom jednaní s dieťaťom v celkovo napätom ovzduší disharmonického matrimónia. Z obsahu vykonaného dokazovania taktiež vyplýva, že maloletý má vytvorený vzťah k obojom rodičom. Matka je pre neho bazálna vzťahová väzba, čo je daná jeho útlým vekom, ako aj kontinuálnou starostlivosťou matky o neho. Vzťah k otcovi je pozitívny, dieťa aktuálne po otcovi túži, žela si ho mať v prítomnosti častejšie a vzťah sa rozvíja pozitívnym smerom, čo súvisí s aktiváciou otca v svojej role vekom a celkovým psychosociálnym dozrievaním dieťaťa. Podpora budovať a rozvíjať vzťah maloletého s otcom bola súdom prvej inštancie zohľadnená, odporúčaná aj s prihliadnutím na závery znaleckého dokazovania, pričom nespochybňuje závery o blízkom vzťahu maloletého k matke, ktorá predstavuje pre neho bezpečie a istotu, čo je prirodzené, vzhľadom na predchádzajúcu dobu trávenia času výhradne s matkou. Odvolací súd vyhodnotil podania rodičov obsahujúce informácie o styku otca s maloletým realizovanom v priebehu konania, z ktorých je zrejmé, že každý z rodičov vníma kontakty a preberanie a odovzdávanie maloletého otcovi zo svojho pohľadu. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností danej prejednávanej veci, v realizovaní styku otca s maloletým dieťaťom dospel odvolací súd k záveru o potrebe čiastočne redukovať súdom prvej inštancie určený rozsah styku počas bežných pracovných dní a osobitnej úprave počas vianočných, jarných, veľkonočných a jesenných prázdnin. Odvolací súd pri určení styku počas pracovného týždňa nepárny týždeň v stredu, zohľadnil vek a režim maloletého dieťaťa a za primeraný a vhodný považoval čas stretnutia od 16:00 hod. do 19:00 hod. pričom v prvom rade prihliadal na stabilizáciu psychického stavu maloletého dieťaťa. Súdom prvej inštancie rozhodované o úprave styku otca s maloletým aj počas vianočných prázdnin, letných prázdnin, jarných, veľkonočných a jesenných prázdnin. V prvom rade je potrebné uviesť, že maloletý doposiaľ navštevuje materskú školu a teda takéto nastavenie úpravy styku v danom prípade nie je potrebné. Na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru o potrebe zmeny úpravy styku dňa 24.12., kedy je maloletý oprávnený byť s otcom v čase od 10:00 hod. do 16:00 hod. rešpektujúc tak aj právo maloletého dieťaťa byť v uvedený deň s oboma rodičmi. Odvolací súd je toho presvedčený, že stretnutie maloletého v tento deň s otcom aj matkou, mu umožní participovať na tradíciách oboch rodín, pretože Štedrý deň je dňom slávnostným a pre deti mimoriadnym z dôvodu rozbaľovania darčiekov. Následne upravil rozsah styku otca s maloletým dieťaťom počas vianočných prázdnin taktiež s prihliadnutím okrem vyššie uvedeného, aj na závery znaleckého posudku, v párnom roku od 26.12. o 10:00 hod. do 28.12. do 18:00 hod. a v nepárnom roku od 1.1. od 10:00 hod. do 3.1. do 18:00. Zároveň veľkonočné sviatky, t. j. Veľkonočný piatok a Veľkonočný pondelok je otec s dieťaťom od 10:00 hod. do 18:00 hod.. Takto nastavený rozsah styku rešpektuje vek mal. dieťaťa, jeho záujem, zdravý psychický a fyzický vývin, väzbu na matku a potrebu budovania a rozvíjania vzťahu s otcom. Pokiaľ

otec apeluje na odvolací súd vo vzťahu k rozšíreniu styku s dieťaťom vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od rozhodnutia súdu prvej inštancie, je potrebné dodať, že jednotlivé okolnosti vo vzťahu k styku nie je možné hodnotiť izolovane, ale v kontexte celej situácie v rodine, ktorá sa zmenila, pričom nevyhovenie návrhu otca na rozšírenie jeho styku s maloletým nie je možné vnímať ako rozhodnutie, ktorým by nebol naplnený záujem maloletého dieťaťa a rodiča, tak ako sa domnieva otec. Napokon rozsah styku otca s dieťaťom oproti neodkladnej úprave pomerov je v širšom rozsahu a nemožno teda hovoriť o obmedzení jeho styku s dieťaťom. Vo vzťahu k napadnutému výroku VI. rozsudku, odvolací súd zdôrazňuje, že rodič zabezpečujúci osobnú starostlivosť o maloleté dieťa má prvotnú zodpovednosť za prípravu dieťaťa a jeho motiváciu na stretávanie s druhým rodičom. Preto nepovažuje za opodstatnené, aby dochádzalo k prevzatíu dieťaťa otcom z predškolského zariadenia s prihliadnutím aj na nedodržiavanie určeného času jeho prevzatia a s toho plynúce nezhody rodičov. Na tomto mieste opakovane poukazuje na stabilitu pomerov maloletého dieťaťa a je veľmi dôležité, aby prevzatie prebiehalo v uvoľnenej atmosfére bez negatívnych emócií, aby bol maloletý na stretnutie matkou pripravený a otec si následne maloletého prevzal. Vzhľadom k tomu, že v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd nie je viazaný návrhom, odvolací súd nezamietol návrh otca na úpravu jeho styku s maloletým v prevyšujúcej časti, len sa s ňou vysporiadal v odôvodnení tohto rozhodnutia.

35. Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že najlepší záujem maloletého dieťaťa je potrebné posudzovať individuálne s ohľadom na špecifickú situáciu, v ktorej sa konkrétne dieťa nachádza, čo nepochybne vyplýva i z čl. 5 Základných zásad Zákona o rodine, ktorý stanovuje kritériá pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa. Záujem dieťaťa však nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich výchovného pôsobenia, teda s ich predstavou o výkone rodičovských práv a povinností. Vzhľadom na takto zistený skutočný stav vecí dospel odvolací súd k presvedčeniu, že bežná úprava styku otca s maloletým nateraz poskytuje otcovi (vzhľadom na špecifiká prejednávaneho prípadu) dostatočný priestor na to, aby sa mohol podieľať na výchove maloletého a prehlbovať ich vzájomný vzťah do takej miery, aby sa postupne mohol začať rozširovať. Rozhodnutia súdu o výkone rodičovských práv a povinností sú totiž zásadne zmeniteľné tak, aby úprava korešpondovala s aktuálnymi vývinovými potrebami mal. dieťaťa. Dovtedy odvolací súd znovu apeluje na rodičov, aby v záujme mal. X. prijali svoj diel zodpovednosti za vznik, kvalitu a rozpad partnerstva s druhým rodičom, ktorého si na začiatku vzťahu slobodne sami vybrali a pekne o ňom zmýšľali, navzájom si odpustiť (vnútorne sa zriecť pomsty); oživovať v spomienkach pozitívne témy spoločného rodinného života, čo u maloletého posilní jeho osobnú a rodinnú identitu a integritu; uznať, že druhý rodič má rovnakú zodpovednosť za výchovu a starostlivosť o spoločné maloleté dieťa; uznať tiež, že aj druhý rodič má vlastnosti, ktoré ho robia dobrým rodičom a robí, čo je v jeho silách; obnoviť vzájomnú komunikáciu (a snažiť sa o konštruktivitu v komunikácii); napriek všetkému, čo obidvoch vo vzájomnom partnerskom vzťahu a po jeho skončení sklamaro a zranilo, nevypovedať rodičovský vzťah; snažiť sa pochopiť druhého rodiča; nerobiť si ilúzie a neposudzovať druhého rodiča výlučne podľa vlastných ideálov a princípov; nezneužívať svoje aktuálne postavenie a netriumfovať nad druhým rodičom; dovoliť maloletému slobodne si užívať lásku a ochranu druhého rodiča vytvorením pokojného a chápaného prostredia, ústupkami vlastnému egu a kompromismi, ktoré jediné sú v záujme maloletého. Pokiaľ majú rodičia nezhody je ich povinnosťou hľadať riešenie na odstránenie konfliktov a využiť všetky ponúkané možnosti s cieľom zlepšenia spoločnej komunikácie a rešpektovania role druhého rodiča. V tejto súvislosti neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že súd prvej inštancie, ako aj kolízny opatrovník usmerňovali rodičov k spolupráci, ku korektnej komunikácii, empatii vo vzťahu k maloletému a odporúčal im odborné psychologické poradenstvo.

36. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacej argumentácii matky k napadnutému výroku VIII. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým jej bola uložená informačná povinnosť uvádza, že komunikácia medzi rodičmi síce prebieha, avšak táto je konfliktná. S prihliadnutím aj na závery znaleckého posudku ohľadne vzájomného vzťahu rodičov maloletého dieťaťa je rozhodnutie súdu prvej inštancie o uložení informačnej povinnosti matke dôvodné. Odvolací súd sa však nestotožnil s uloženou povinnosťou poskytovať informácie otcovi vždy k 1. a 15. dňu v mesiaci, preto zmenil rozsudok v napadnutom výroku VIII. tak, že matke túto povinnosť uložil vždy do 30. dňa v mesiaci. Odvolací súd dopĺňa, že otec takto bude mať kompletne informácie vždy za celý mesiac. Samozrejme, pokiaľ si to budú okolnosti vyžadovať, nič nebráni rodičom, aby sa navzájom informovali. Taktiež považuje za potrebné uviesť, že zverením dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov nezanikajú práva a povinnosti druhého rodiča, teda ani právo na informácie o svojom maloletom dieťati pokiaľ jeden z rodičov nie je rozhodnutím súdu obmedzený v rodičovských právach alebo úplne pozbavený rodičovských práv, je oprávnený od akejkoľvek inštitúcie žiadať informácie o

svojom maloletom dieťaťi (zdravotnícke zariadenia, škola a pod.). Námietať matky, že súd vo vzťahu k uloženej povinnosti nevykonal žiadne dokazovanie nie je dôvodná, a to s poukazom aj na ust. § 24 ods. 5 Zákona o rodine, kedy rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie o mal. dieťaťi domáhať na súde. Taktiež táto uložená povinnosť matke maloletého dieťaťa pomôže predchádzať zbytočným konfliktom medzi rodičmi.

37. Vo vzťahu k oprávneniu otca komunikovať s maloletým prostredníctvom videohovorov cez aplikáciu (výrok IX.) odvolací súd uvádza, že dospel k inému právnomu záveru ako súd prvej inštancie. Z obsahu preskúmvanej veci jednoznačne vyplýva, že otec má zabezpečený pravidelný kontakt s maloletým dieťaťom. Rozsah styku určený odvolacím súdom považuje za optimálny, zabezpečujúci primeraný podiel otca na výchove maloletého a budovanie si ich vzájomných väzieb. V ďalšom poukazuje na skutočnosť, že maloleté dieťa nebolo dlhodobo odlúčené od otca a tento nebol obmedzený v možnosti pravidelného kontaktu s maloletým dieťaťom. Odvolací súd preto rozsudok v napadnutom výroku VIII. zmenil tak, že návrh otca zamietol.

38. Podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak takéto dôvody neexistovali.

39. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku XII., ktorým vyslovil predbežnú vykonateľnosť vo výrokoch II., IV. a VI. a dospel k záveru, že tento výrok je nadbytočný.

40. Z obsahu spisu vyplýva, že súd vo veci meritórne rozhodol rozsudkom dňa 7.12.2021, ktorým upravil rodičovské práva a povinnosti k mal. dieťaťu. V odôvodnení rozhodnutia (bod 53.) uviedol, že je potrebné čím skôr začať realizovať bežný styk otca s maloletým dieťaťom v zmysle uvedeného rozhodnutia. Napriek uvedenej úvahe súdu prvej inštancie, má odvolací súd za to, že nebolo potrebné pristúpiť k vysloveniu predbežnej vykonateľnosti uvedených výrokov, nakoľko kontakt otca s maloletým dieťaťom bol pravidelne realizovaný a na uvedenom nič nemení ani fakt, že to bolo na základe neodkladného opatrenia. Napokon z odôvodnenia nie je jasné ani odvolaciemu súdu, z akého dôvodu vyslovil vykonateľnosť aj výroku II., ktorý odvolaním napadnutý nebol. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku XII. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP, nakoľko nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré rozhodol, neexistovali.

41. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

42. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

43. Podľa § 391 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ak bolo rozhodnutie zrušené, a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

44. Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

45. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku týkajúcom sa povinnosti otca prispievať na tvorbu úspor maloletému s tým, že otec je povinný zriadiť maloletému osobný účet v banke na meno maloletého, na ktorý bude poukazovať sumu 100 Eur mesačne (XI.) spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa §

385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na jeho potvrdenie, ani na zmenu, preto ho podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

46. Pokiaľ ide o tvorbu úspor maloletého, odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že zaviazat' povinného na tvorbu úspor oprávneného je možné len v prípade, ak to jeho pomery dovoľujú, pričom ide o možnosť, ktorú súd má v zmysle ust. § 63 ods. 3 Zák. o rodine, nie je to jeho povinnosť. Vzhľadom na uvedené musí konajúci súd skúmať majetkové pomery povinného rodiča, riadne zdôvodniť, či sú tieto pomery tak nadštandardné, že umožňujú aj tvorbu úspor nad rámec bežného výživného a súčasne skúmať aj existenciu odôvodnených potrieb dieťaťa vyžadujúcich si určenie takéhoto výživného. Určenie výživného na tzv. tvorbu úspor je výnimkou spotrebného charakteru bežného výživného. Hoci sa platí tiež v pravidelných časových intervaloch popri bežnom výživnom, má odlišný účel, ako aj ďalšie osobitosti, ktoré je nevyhnutné brať do úvahy pri jeho určovaní súdom. Výživné určené na tvorbu úspor sa poskytuje nad rámec aktuálnych mesačných potrieb dieťaťa spravidla za účelom zabezpečenia nákladov na budúce bývanie, štúdium, či zdravotnú starostlivosť alebo iné osobitné výdavky presahujúce bežnú potrebu dieťaťa

47. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie (bod 57.) vyplýva, že otcovi uložil povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletému dieťaťu, a to vzhľadom na rozdiel medzi príjmom otca a jeho výdavkami. Zároveň uložil otcovi povinnosť zriadiť účet na meno maloletého, na ktorý bude následne ukladať uvedené finančné prostriedky a matku informovať o stave finančných prostriedkov na účte. Súd prvej inštancie sa dopustil pochybenia, ak v rozpore s ustanovením § 63 ods. 3 Zákona o rodine uložil povinnosť zriadiť účet pre maloletého otcom, pričom z uvedeného ustanovenia vyplýva, že účet zriadi ten rodič, ktorému maloleté dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti. V ďalšom je potrebné uviesť, že súd preskúmava majetkovú situáciu povinného rodiča komplexne zo všetkých zákonných hľadísk a ak dospeje k záveru, že tieto majetkové pomery sú také, že okrem zabezpečenia všetkých bežných potrieb dieťaťa v rozsahu, ktorým sa podieľa na životnej úrovni rodiča, majetková situácia umožňuje aj tvorbu úspor, určí výšku výživného s prihliadnutím aj na tento záver. V odôvodnení rozhodnutia v tejto časti absentujú akékoľvek úvahy súdu o zistených pomeroch na strane otca umožňujúce ho zaviazat' na tvorbu úspor a v konečnom dôsledku aj samotné právne posúdenie.

48. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie v napadnutom výroku XI. vydal nepreskúmateľné a zmätočné rozhodnutie, ktorým postupom znemožnil účastníkom uskutočňovať im patriace procesné práva, zároveň nedostatočne zistil skutočný stav veci, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil, pričom také nedostatky nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, musel odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku XI. zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

49. V ďalšom konaní bude teda povinnosťou súdu prvej inštancie v zrušenom rozsahu (výrok XI.) odstrániť dôvody zmätočnosti a nepreskúmateľnosti rozsudku, zistiť dôsledne skutočný stav v naznačenom smere, prípadne v širšom rozsahu, ak sa ukáže byť potrebným (§ 35 CMP), zistený skutočný stav veci posúdiť podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, opäť vo veci rozhodnúť, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotiť dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti a následne svoje rozhodnutie jednoznačne odôvodniť v súlade s § 220 ods. 2 CSP tak, aby rozhodnutie a úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodovaní boli spätne preskúmateľné a boli logicky správne a presvedčivé.

50. Podľa ustanovenia § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

51. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,

- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

52. Podľa ustanovenia § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

53. Otec podal odvolanie aj proti opravnému uzneseniu súdu prvej inštancie z 3.2.2022, ktorým vo výroku I. opravil zrejmú nesprávnosť v bode 49. odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 23P/219/2019-857 tak, že opravil bod 49. odôvodnenia rozsudku. Výrokom II. zamietol návrh otca na opravu výroku rozsudku V. bod b/ zo dňa 7.12.2021. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že pri vyhotovovaní odôvodnenia rozsudku opomenul uviesť dôvod, pre ktorý upravil styk otca s maloletým počas vianočných sviatkov odlišne, než bol jeho návrh, čo spôsobilo mylnú domnienku otca, že súd vo výroku chybné uviedol rozsah styku v nepárnom roku počas vianočných prázdnin, preto v súlade s § 224 CSP opravil inú zrejmú nesprávnosť odôvodnenia rozsudku v bode 49. a zároveň zamietol návrh otca na opravu výroku rozsudku.

54. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z ustanovenia § 224 CSP vyplýva, že oprava rozsudku je prípustná, ak ide o pochybenie, ktoré sa týka písomného vyhotovenia rozsudku, prípadne tiež zápisnice z pojednávania, na ktorom bol vyhlásený, pričom prípustným predmetom opravy sú zrejmé chyby v písaní, počítaní alebo iné zrejmé nesprávnosti, ktoré sú zrejmé každému na prvý pohľad pri prečítaní rozhodnutia a jeho odôvodnenia. Priamo z kontextu právnej veci ustanovenia § 224 CSP vyplýva, že vo všetkých uvedených prípadoch musí ísť o pochybenie celkom zrejmé, ku ktorému došlo zjavným a okamžitým zlyhaním buď duševnej alebo mechanickej činnosti osoby, ktorá vyhlásila alebo vyhotovila rozsudok, a ktoré sú pre každého jednoducho poznateľné, pričom zjavnosť týchto nesprávností vyplýva predovšetkým z rozporu medzi zápisnicou o pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vyhlásený, a znením jeho písomného vyhotovenia, alebo medzi písomným znením výroku rozsudku a jeho odôvodnením, ako aj z väd čisto technického rázu, t.j. z gramatických chýb v písomnom vyhotovení rozsudku a prípadne aj z iných súvislostí (R 37/1969). Naopak, pokiaľ súd rozsudkom vyslovil to, čo vysloviť chcel, aj keď jeho výrok vychádzal z nesprávneho skutkového zistenia alebo právneho posúdenia, nemožno jeho nápravu urobiť opravou, pretože by tým bola porušená zásada, že súd je viazaný vyhláseným rozsudkom. Raz konštituované rozhodnutie teda nemožno dodatočne vecne meniť inak, ako zákonom predpísaným spôsobom. Vyhlásením rozsudku, uvedením jeho výroku spolu s odôvodnením, poučením o opravnom prostriedku a nútenom výkone rozhodnutia nastávajú dôležité procesné účinky jeho záväznosti, čo znamená, že na vyhlásenom rozsudku nemôže súd nič meniť ani v prípade, ak by po vyhlásení dospel k názoru, že rozsudok je neoprávnený.

55. V tomto prejednávacom prípade neboli splnené podmienky pre vydanie opravného uznesenia podľa ustanovenia § 224 CSP, a to v časti výroku V. bod b/ rozsudku súdu prvej inštancie, pretože pokiaľ by súd opravil uvedený výrok v rozsahu, ako žiadal otec, takto opravený výrok by zmenil jeho podstatu, pretože z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, akým spôsobom mal súd úmysel upraviť osobitný režim starostlivosti o maloletého počas vianočných prázdnin. Aj keď súd prvej inštancie uviedol, že styk upravil podľa jeho návrhu, neznamená automaticky, že to bude presne v takom rozsahu, poukazujúc na charakter predmetného konania. Na základe vyššie uvedeného preto opravné uznesenie v napadnutom výroku II. potvrdil odvolací súd ako vecne správny. Vo vzťahu k výroku I. opravného uznesenia, ktorým súd doplnil odôvodnenie svojho rozhodnutia, vyplýva, že úpravu vykonal odlišne od návrhu otca. Na základe uvedeného odvolanie otca proti výroku I. opravného uznesenia odmietol v súlade s ustanovením § 357 písm. f/ CSP, keďže z prípustnosti odvolania vylučuje len uznesenie, ktorým sa rozhodlo o oprave chyby v odôvodnení.

56. Odvolací súd si pozorne prečítal rozsiahle vyjadrenia a podania nielen právnych zástupcov účastníkov, ale aj samotných rodičov, a zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne

objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Z podaných návrhov a vyjadrení rodičov, ktoré produkovali aj v odvolacom konaní, je zrejmé, že usilujú o také rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré by bolo v súlade s ich názorom a predstavami. Z obsahu každého ich podania rezonuje rivalizácia, neschopnosť konštruktívnej komunikácie, ktorá má následne dopad na maloleté dieťa. Pod vplyvom správania rodičov je maloletý emočne vyčerpaný a pokiaľ rodičia neupustia od takéhoto správania, maloletý bude vystavený konfliktu lojality. Obaja rodičia majú na výber, buď zotrvať výlučne na svojich postojoch a budú maloletého vystavovať konfliktu lojality, alebo „zostúpia zo svojich vlastných výšin dole“ a nájdu spoločnú reč s cieľom spolupôsobiť na zabezpečení jeho všestranného rozvoja. Nezostáva než dúfať, že dospelí sa spamätajú a uvedomia si, že bolestných okamihov nastalo v útľom veku maloletého dosť a uprednostnia druhú možnosť (pokúsia sa v otázkach súvisiacich s jeho výchovou nájsť aspoň základné obojstranne prijateľné východiská vzájomnej koexistencie a pokúsia sa na znesiteľnú mieru skultivovať svoj vzájomný vzťah). Zdôrazňuje, že ich dieťa nedisponuje obrannými mechanizmami, ktoré mu umožňujú sa adaptovať vo vzťahoch a potrebuje v prvom rade vyrastať v prostredí vzájomného rešpektu a neupierania práva na oboch rodičov.

57. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože návrh na ich priznanie nebol predložený (§ 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 57 CMP).

58. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).